Nr 41
15e JAARGANG

10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

LEES IN DIT NUMMER :

EEN NIEUW AVONTUUR VAN ROCK DERBY

MIJNHEER HEEFT TOCH **SPAGHETTI** BESTELD !

DE OVERWINNING!

IEDERE laag beton van de wolkenkrabber, iedere steen van de kathedraal en iedere schroefbout van de brug betekenen een overwinning. Hoeveel keren hebben de ingenieur, de architect en de bouwmeester niet het hoofd in beide handen genomen om ingewikkelde berekeningen te maken, om na te denken over een moeilijkheid... Heel vaak leek het hen alsof die moeilijkheid onoverkomelijk was, maar ten slotte hebben zij gezegevierd.

De kathedraal is de trots van de stad. Iedereen bewondert de fraaie lijn van de moderne wolkenkrabber en de slanke bogen van de brug. De grote overwinningen ziet men, de kleine overwinningen die men iedere dag moet behalen niet.

Kost het je moeite 's morgens te glimlachen, doe het toch! Wees goed gehumeurd, behaal een overwinning op je zelf. De overwinningen die men op zichzelf behaalt zijn steeds de mooiste!

Kuifje

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

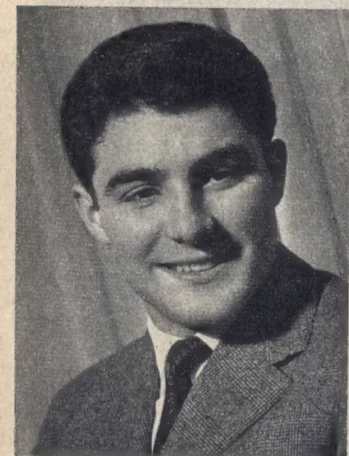
W. A. MOZART EN ARTHUR GRUMIAUX

DE plaat die wij zo even beluisterden (Philips G.05343 R-33t) is technisch feilloos en van muzikaal standpunt uit beslist zeer mooi. Het gaat hier om het « vioolconcerto in G-majeur KV. 216 van Mozart » uitgevoerd door de Wiener Symphoniker onder de leiding van Rudolf Moralt. Solist is Arthur Grumiaux. Niemand zal het ons kwalijk nemen dat we niet over Mozart praten en niet de lof zingen van de Wiener Symphoniker, doch een paar woorden zeggen over Arthur Grumiaux, een van de beste violisten ter wereld en een van de beste Mozartvertolkers. Hij is een Belg, hij werd geboren op 21 maart 1922 te Villers-Perwin, bij Charleroi, en hij zet de traditie voort van de grote Belgische violistenschool die begon met Vieuxtemps, en violisten als Ysaye, César Thomson, André Gertler en Carlo Vanneste voortbracht.

Grumiaux was een wonderknaap. Toen hij elf jaar was kon het conservatorium van Charleroi hem niets meer leren. Hij studeerde dan te Brussel en later te Parijs onder de leiding van George Enescu. Als solist oogstte Grumiaux succes te Glynebourne en Praag, Luzern en Aix-en-Provence en werd stormachtig toegejuicht in Salzburg, de Mozartstad, om zijn gevoelige, warme, kunstzinnige en feilloze vertolkingen van de vioolconcerten van Mozart.

Muziekliefhebbers, onthoudt de naam Arthur Grumiaux!

ROBERTO BENZI DIRIGEERT DRIE OUVERTURES VAN LUDWIG VAN BEETHOVEN

BEETHOVEN was een der grootste componisten en volgens sommige muziekliefhebbers de grootste. Op de Philipsplaat G05.392 R, 33 t, vinden we de ouverture Coriolanus, de Egmont-ouverture en de ouverture van Fidelio.

In 1807 componeerde Beethoven de ouverture Coriolanus. Ze werd het jaar nadien gepubliceerd. Goethe schreef een tragedie met als held de graaf van Egmont, de Vlaamse prins, die een van de bezielers van de opstand tegen Spanje was. De tekst van Goethe inspireerde Beethoven en de Egmontouverture werd voor het eerst uitgevoerd te Wenen, in mei van het jaar 1810.

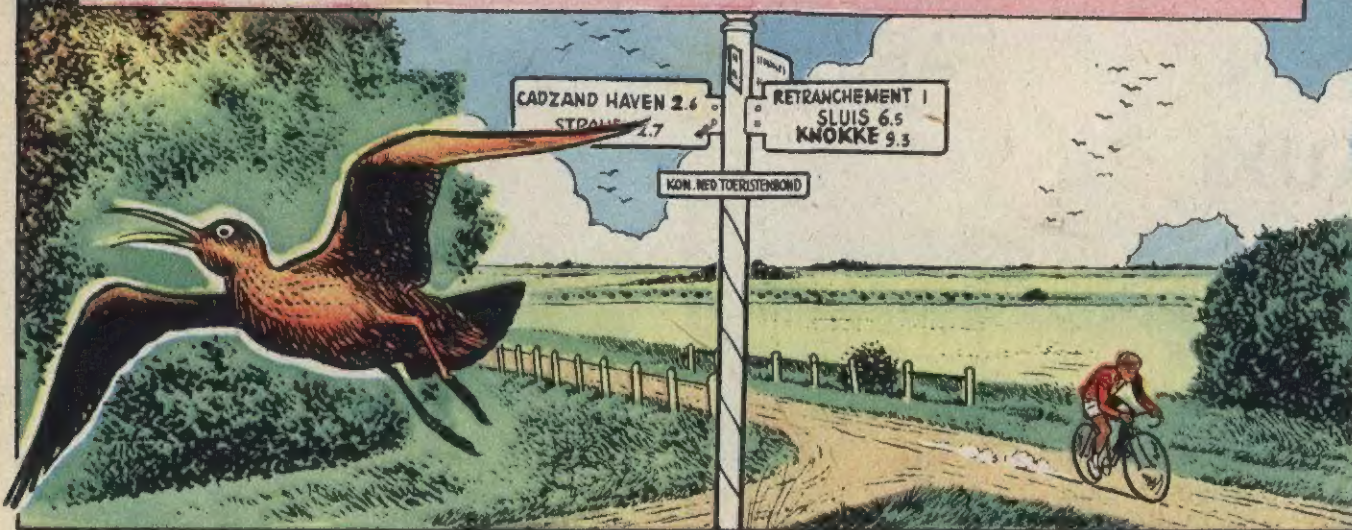
De Leonore-ouverture werd gecomponeerd in 1806 en was oorspronkelijk de ouverture tot de opera Fidelio. In het geheel creëerde Beethoven er vier ouvertures voor, waarvan de drie eerste de naam Leonore dragen; op de vierde schreef hij Fidelio. Het is de vierde, of Fidelio-ouverture, die thans steeds wordt uitgevoerd als prelude of inleiding tot de opera Fidelio.

De ouvertures worden uitgevoerd door de Concerts Lamoureux, onder de leiding van de jonge en dynamische Roberto Benzi.

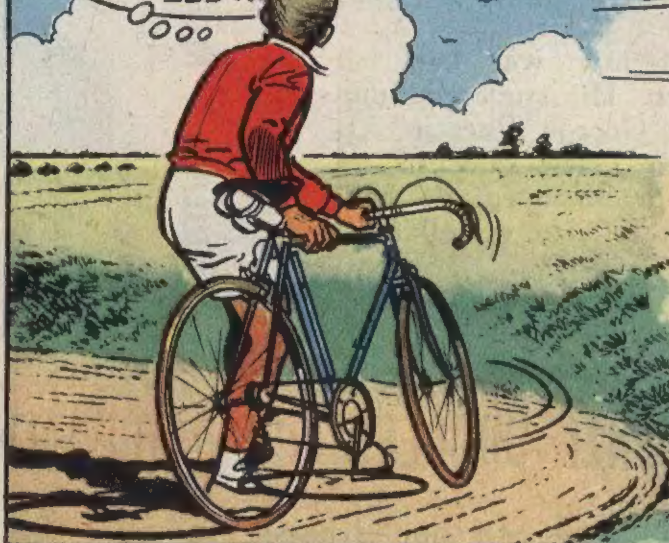
JARI en

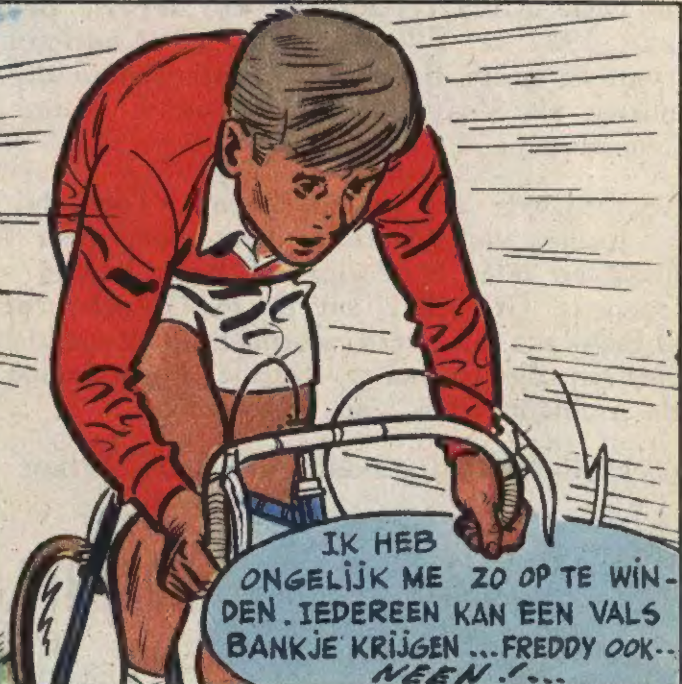
Het bankbriefje van 100 gulden, dat Jari op de autosnel

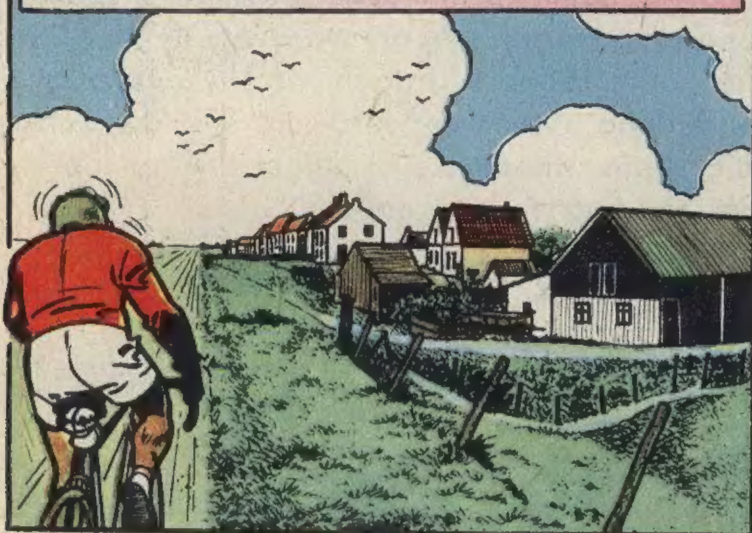

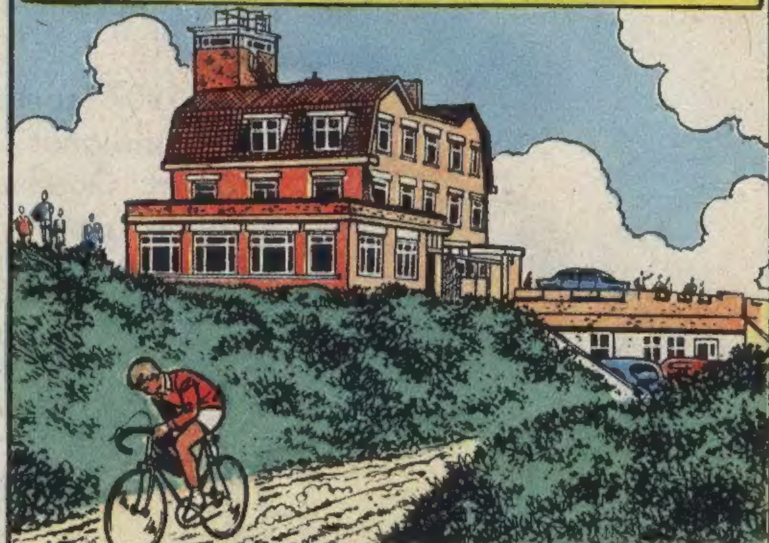

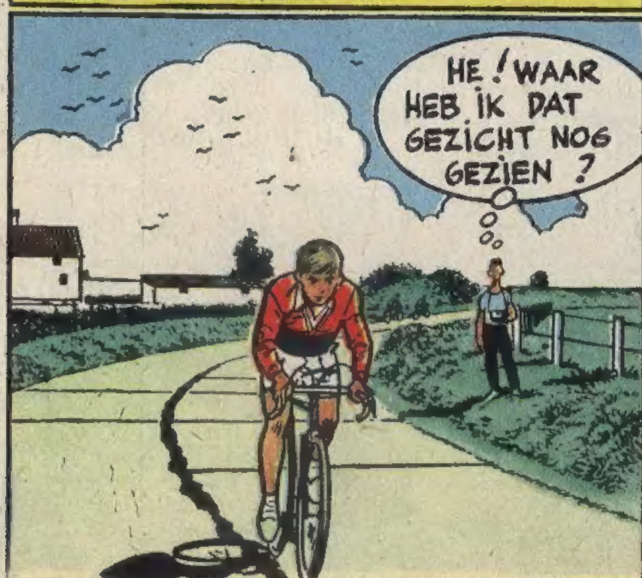

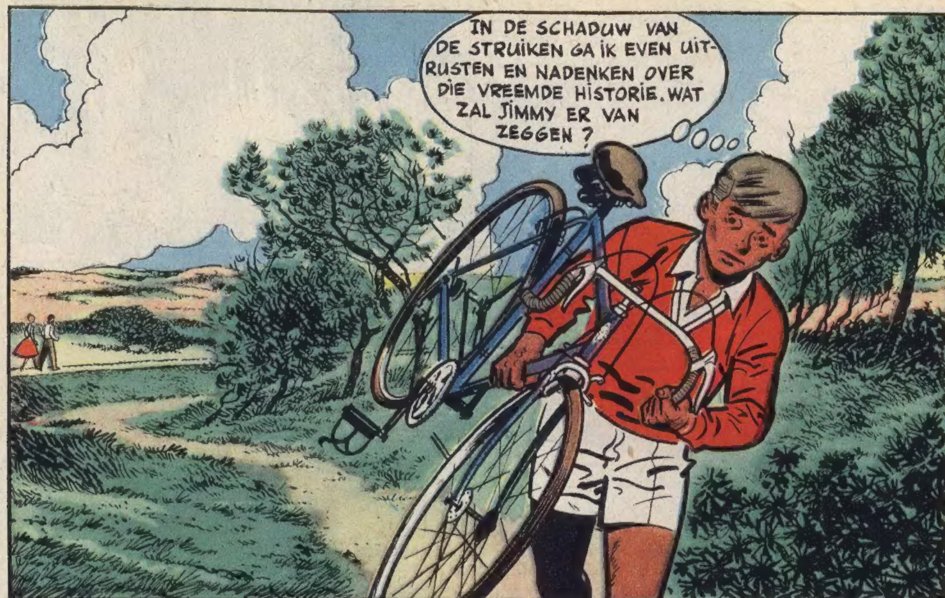

het PLAN Z

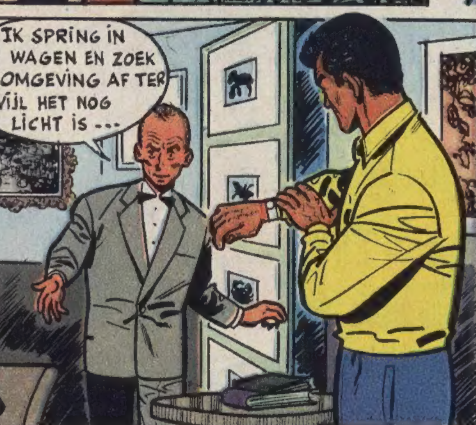
DOOR RAYMOND REDING

russel-Oostende heeft gevonden, blijkt een vals briefje te zijn...

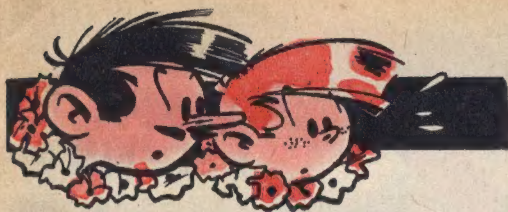

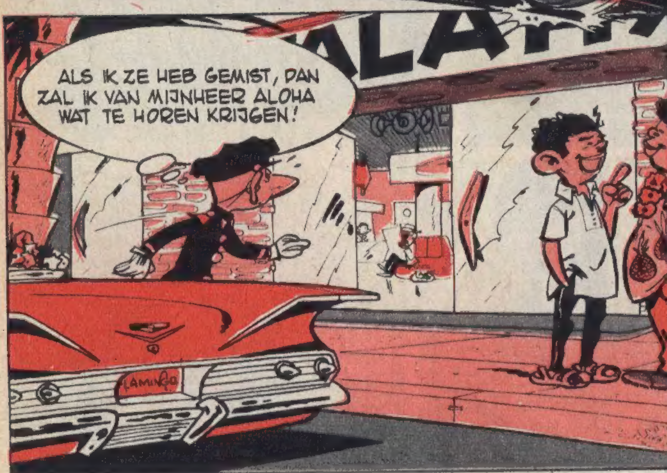
(Wordt voortgezet.)

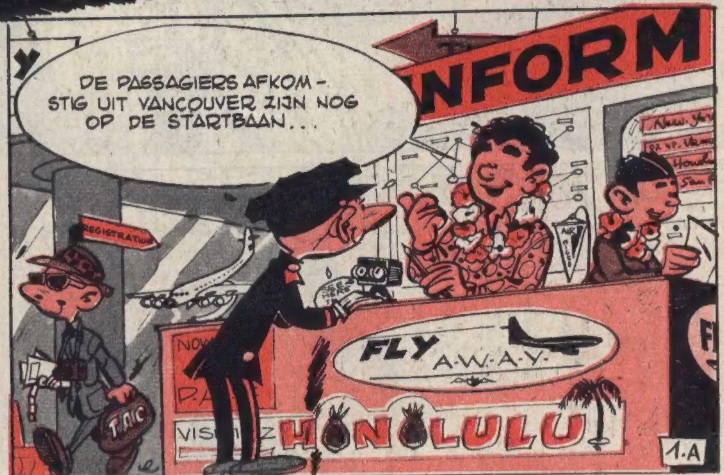

PANIEK IN'T

Het geheim van de Inca-poppen werd opgehelderd en Rock Derby

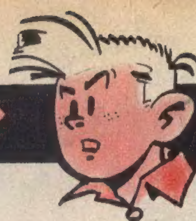

...ARADIJS

EEN AVONTUUR VAN

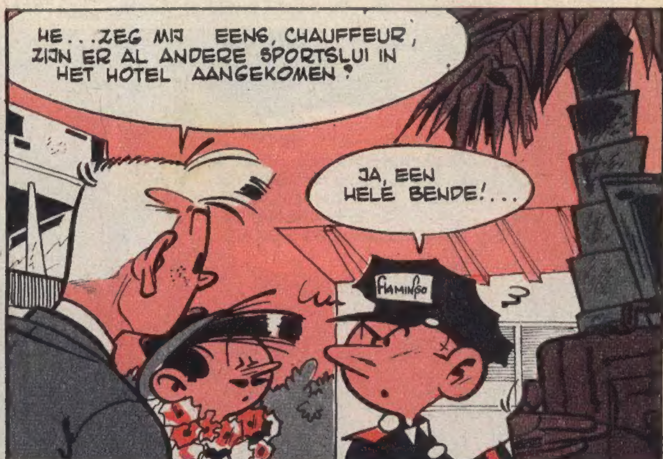
ROCK DERBY

DOOR GREG-

...aar om zich hals over kop in een nieuw avontuur te werpen.

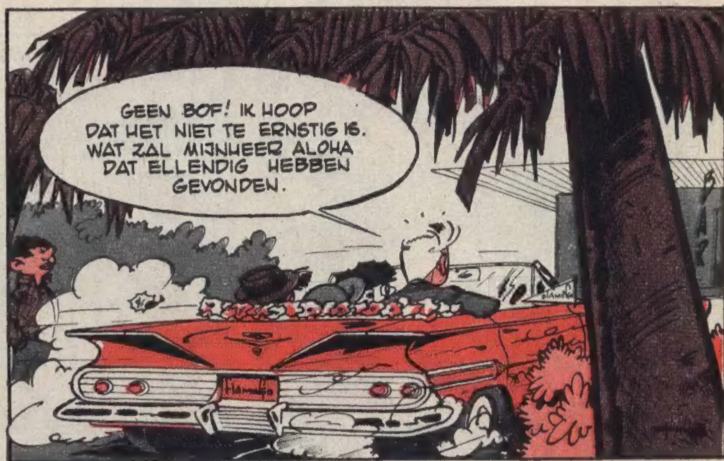

(Wordt voortgezet.)

De Zilveren Vlam

Door Paul Cuvelier

Koenraad en de twee jongens hebben een schuilplaats gezocht in een hut te midden van het woud.

VERGEEF EEN NEDERIGE MINESTREEL, HEREN... HET VOCHTIG MOS DEMPTE DE STAPPEN VAN UW PAARDEN, ANDERS WARE IK U BESLIST TEGEMOET GEKOMEN!

4A

(Wordt voortgezet.)

DE DUIVELSE VALSTRIK

Mortimer is naar Roche-Guyon gereden om bezit te nemen van de geheimzinnige nalatenschap van zijn ex-vijand Miloch...

DOOR EDGAR P. JACOBS

IN HET SCHEMERDUISTER ONTWAART MORTIMER TWEE KAMERS. DE MUREN ER VAN ZIJN GEBARSTEN. ZE ZIJN GEVULD MET VREEMDSOORTIGE VOORWERPEN. DE MEUBELS ZIJN ARMZALIG EN VERSLETEN...

Well ! Nu snap ik wat de brievenbesteller bedoelde . . .

MORTIMER VINDT EEN PETROLEUMLAMP. HET LIJKT WEL OF MEN ZE DAAR SPECIAAL VOOR HEM HEEFT GEZET...

En lucifers ! Ha hij heeft aan alles gedacht !

MORTIMER STEEKT DE LAMP OP, DOET DE DEUR TOE EN HAALT DAN DE TWEEDE OMSLAG UIT ZIJN ZAK...

Even kijken wat er in die brief staat... Die oude Miloch had zin voor mise en scène !

Waarde Collega,

Het ogenblik is dus aangebroken om uw erfenis in ontvangst te nemen. Ik herhaal dat, wanneer ik U, mijn oude vijand, heb verkozen, dit eenvoudig is omdat U alleen bekwaam bent mijn uitvinding te appreciëren en U alleen handig genoeg bent om ze te gebruiken.

Als bij mirakel ontsnapte ik aan de vernieling van de 001. Ik was echter zwaar aangetast door de uitstralingen en daarom heb ik me hier verborgen om, tijdens de luttele maanden die ik nog te leven had, de laatste hand te leggen aan een toestel dat de bekroning van mijn carrière zou zijn : de CHRONOSCAAF !... Ja, U hebt goed gelezen, het toestel uitgedacht door de auteurs van de toekomstromans, het apparaat dat de mens naar het tijdperk kan brengen dat hij verkiest : verleden of toekomst. DIT TOESTEL BESTAAT ! HET IS VOOR U !... Ik heb het geëxperimenteerd en wat ik geleerd heb laat me toe met gerust geweten te vertrekken...

Nu is het uw beurt, professor ! Volg de bevelen die ik hierbij geef nauwkeurig op. Mijn instructies doen U het middel aan de hand om door te dringen in mijn geheim laboratorium. De rest zal methodisch volgen.

Adieu, waarde Collega, en veel geluk.

Miloch

NA LEZING VAN DIE BRIEF IS ONZE VRIEND PERPLEX...

Damned ! Hij was stapelgek, ofwel is dit alles hier boerenbedrog !

MAAR MORTIMER KAN HET NIET NALATEN ZIJN ONTDEKKINGSTOCHT VOORT TE ZETTEN...

Instructies :
1. Naar de kelder gaan en de "Bove„ binnen dringen met de gepaste sleutel.
2. Recht tegenover de nis gaan staan.
3. De toortshouder rechts opheffen en krachtig met de voet op het klein wijwatervat drukken...
Daar wil ik 't fijne van weten!

MET RESOLUTE STAP GAAT HIJ NAAR DE KELDER. HIJ ONTDEKT DE ZWARE, STEVIG GESLOTEN DEUR.

Hier is het !

HIJ DOET ZE OPEN EN STAAT IN EEN KLEINE GROT IN DE KRIJTROTS UITGEHOUWEN. ACHTERAAN EEN NIS WAARIN EEN ONZE LIEVE VROUW-BEELDJE STAAT...

En dit is dus de legendarische grot ! Nu aan het werk . . .

Ik druk met de voet op het wijwatervat en grijp de toortshouder...

DE ACHTERSTE WAND VAN DE GROT, DIE WAARIN HET BEELDJE STAAT, KOMT LOS EN BEGINT OPEN TE DRAAIEN...

Bij Jove ! Een geheime trap !

HET AVONTUUR HEEFT MORTIMER VOLLEDIG IN ZIJN GREEP. HIJ BLOKKEERT DE VALSE ROTSWAND MET EEN HOUTEN BALK EN GLIJDT DAN DOOR DE OPENING...

Ziezo ! Een verrassing is thans uitgesloten. Vooruit maar !

KRAK

NAUWELIJKS IS HIJ OP DE TRAP OF DE ZWARE WAND GLIJDT TOE EN BREEKT DE HOUTEN BALK ALS EEN STROHALM. OP HETZELFDE OGENBLIK KRIJGT MORTIMER EEN ZWARE SLAG OP HET HOOFD EN VALT BEWUSTELOOS ONDER AAN DE TRAP NEER...

E. P. JACOBS 4

(Wordt voortgezet.)

Bob Binn

TEKST: A. DUCHÂTEAU.

De bandieten hebben hun slag geslage

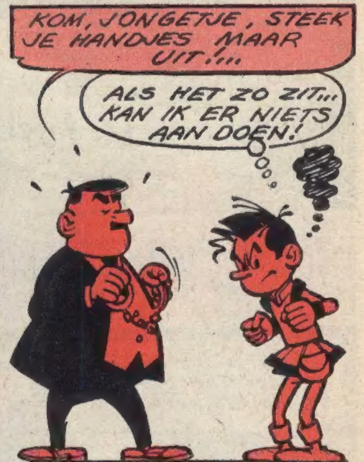

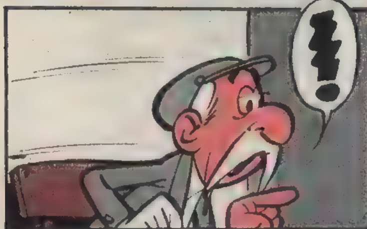

tegen X Y Z!!!

TEKENINGEN: E. AIDANS.

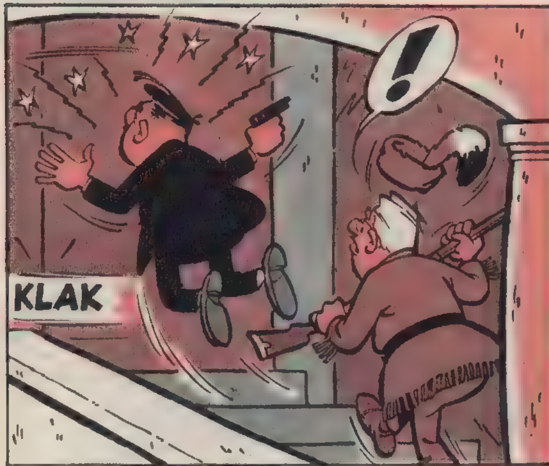
...n beschuldigen de arme Bob Binn...

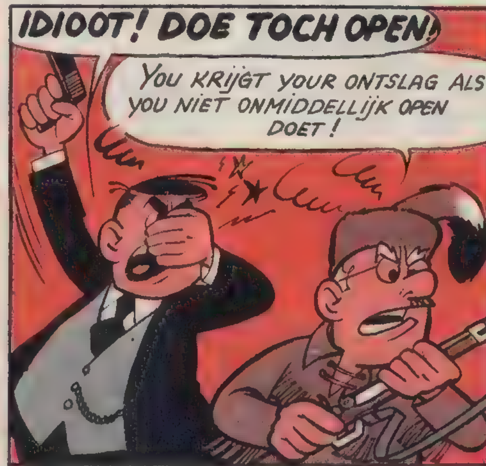

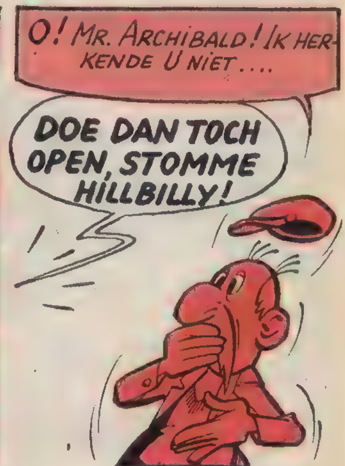

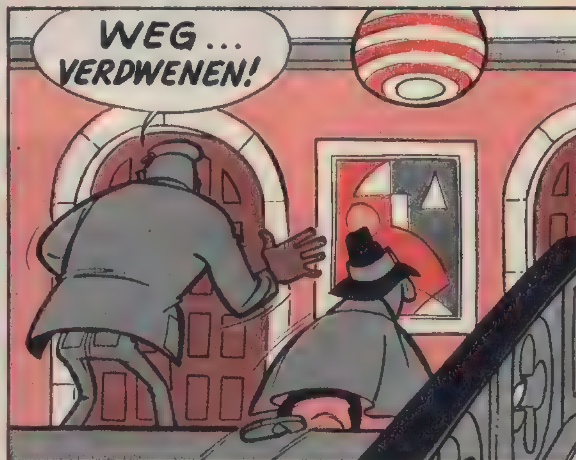

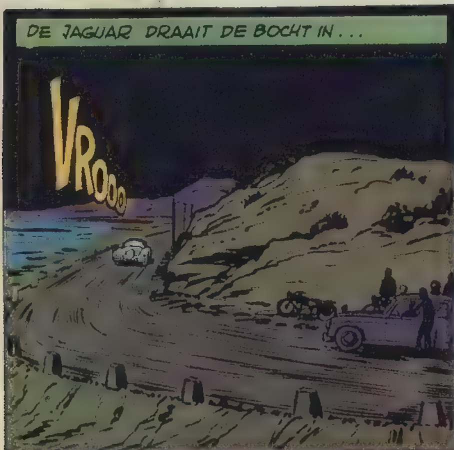

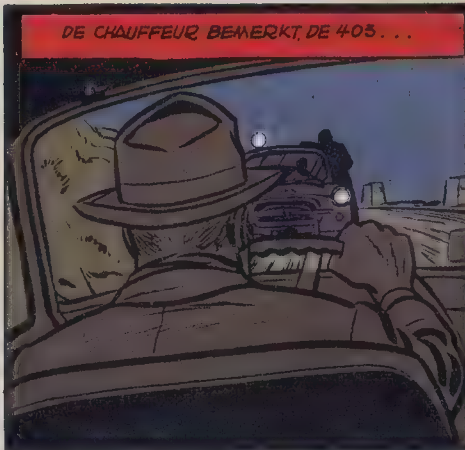
EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

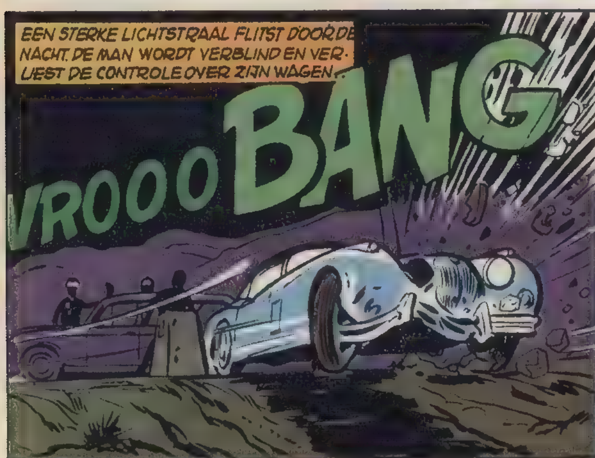
TOCHT DOO

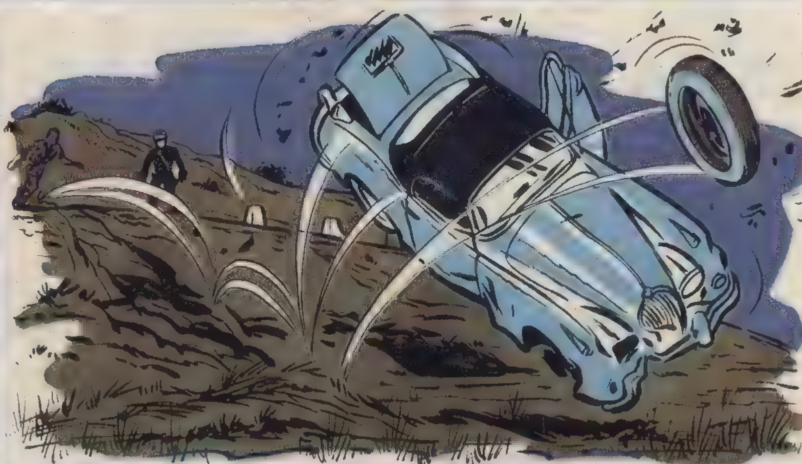
De chef van de wapensmokkelaars tracht te ontsnappen met de witte

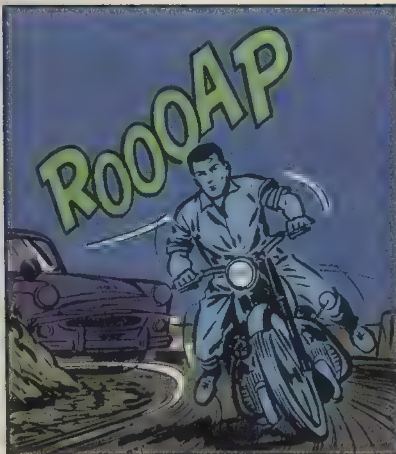
Je leeft mee met de avonturen van Michel Vaillant en daarom le

R DE NACHT

...uar. Hij weet niet dat het net rond hem toegehaald wordt...

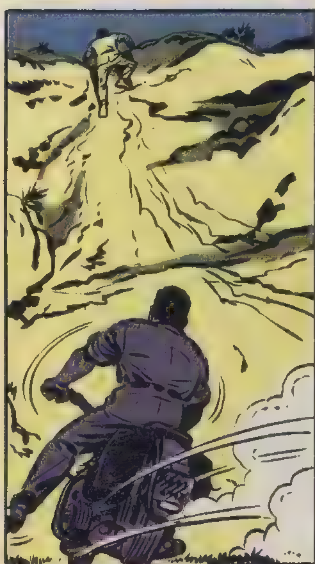

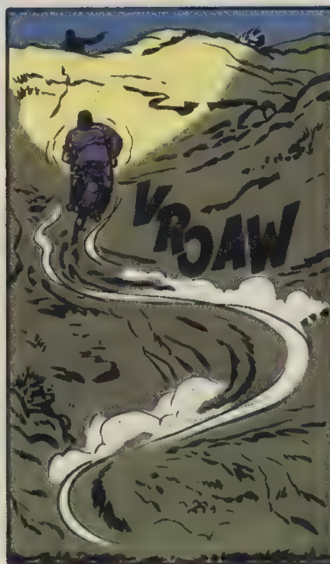

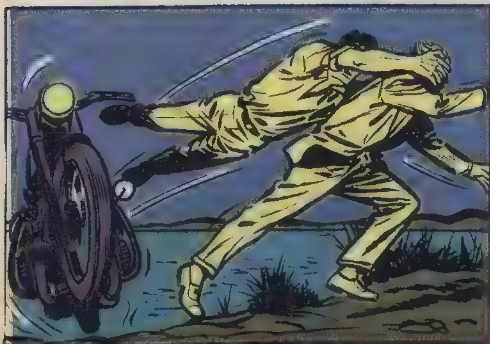

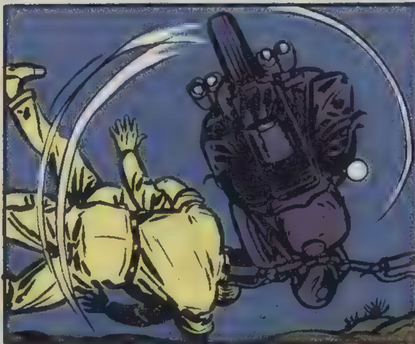

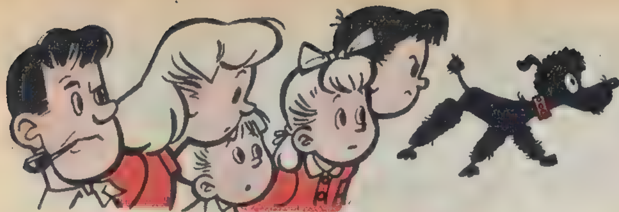

(Wordt voortgezet.)

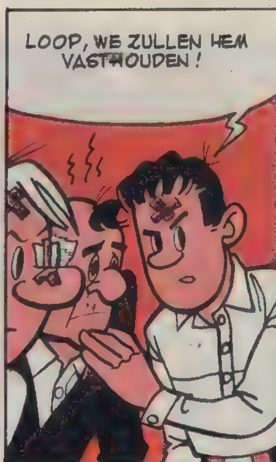
het prachtig album van Jean Graton : DE GROTE MATCH

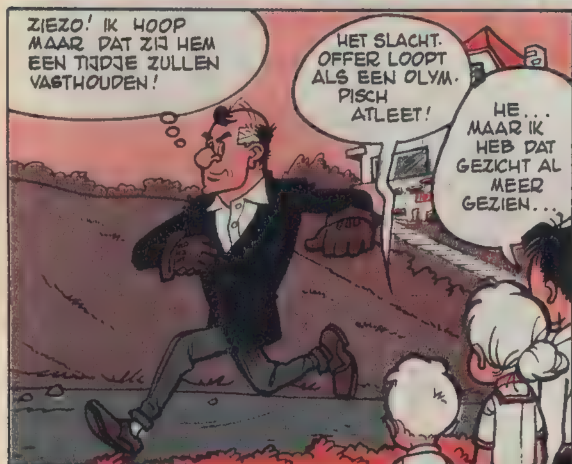
Plannen

Mathias is moe gelopen. Hij verbergt zijn plannen in de auto van

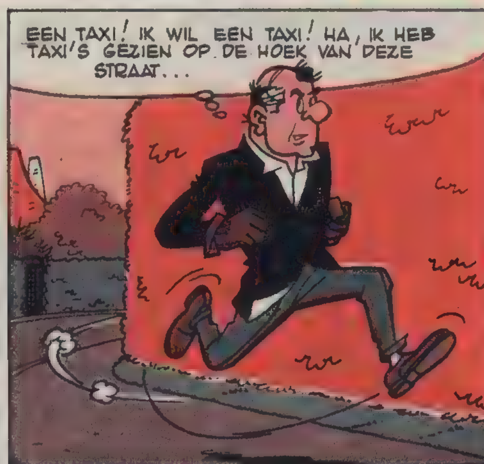

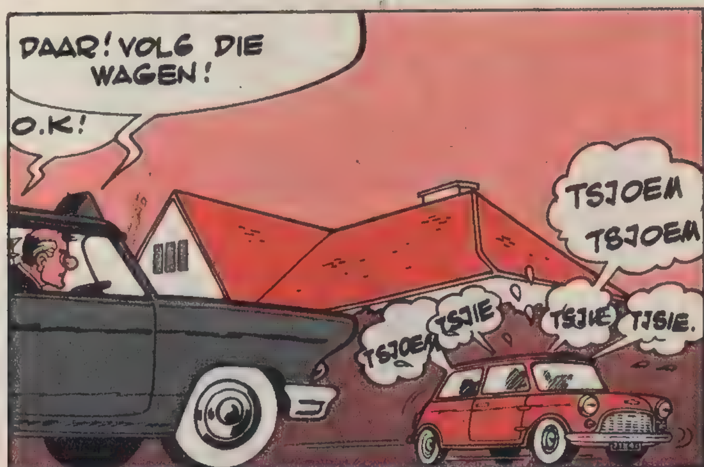
-jacht

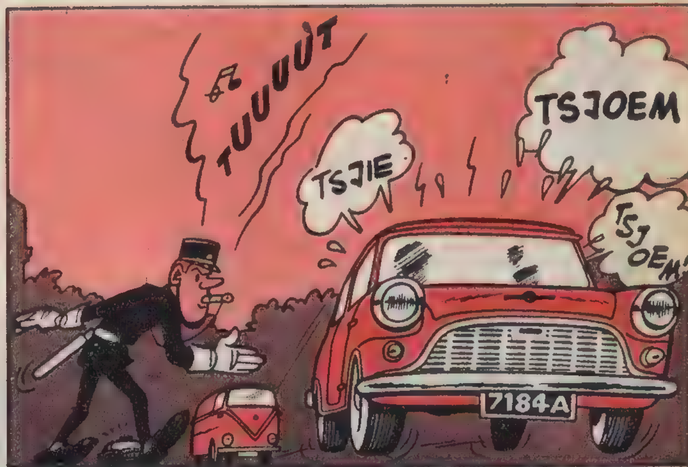
EEN AVONTUUR VAN DE FAMILIE PIETERSEN

DOOR Anjo

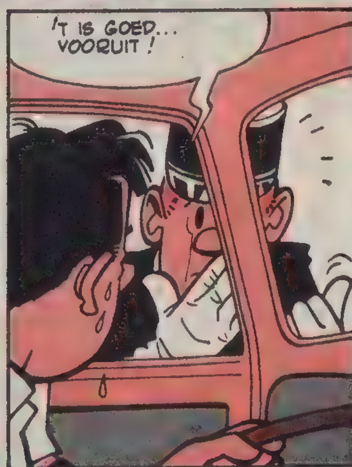

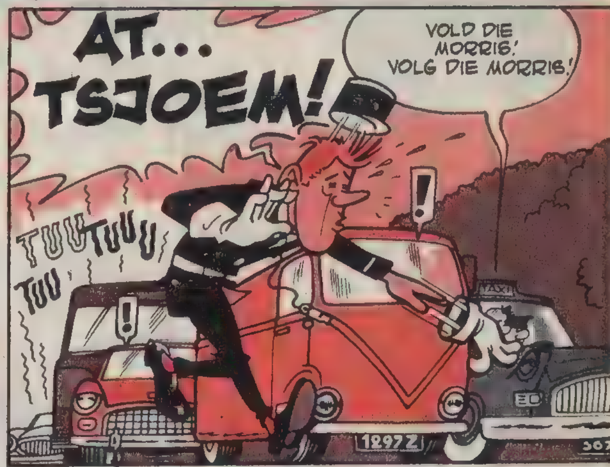
milie Pietersen, maar daarmee is de zaak nog niet ten einde...

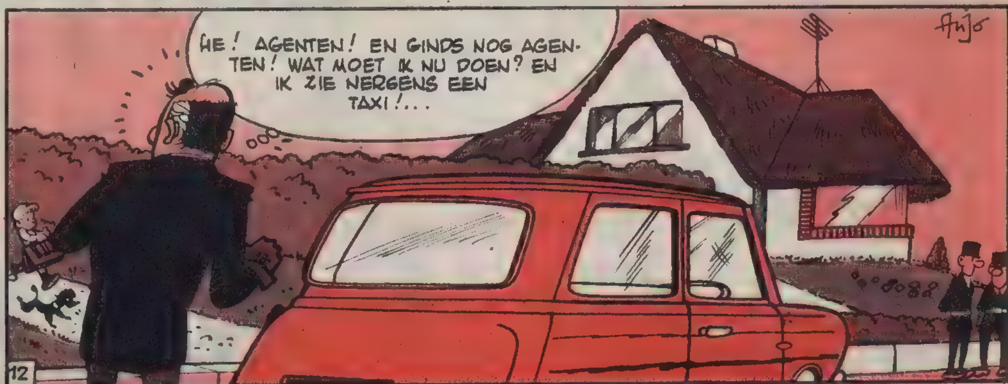

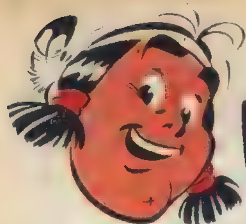

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

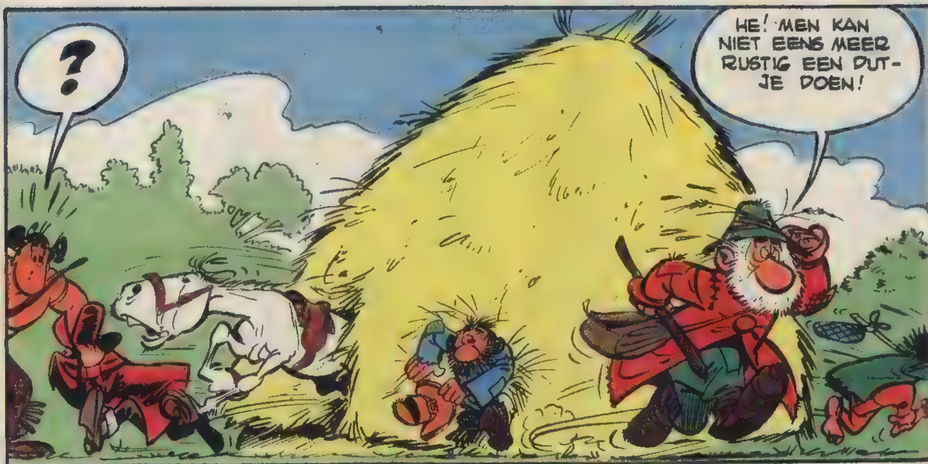
TEKENINGEN: AL UDERZO — TEKST: R. GOSCINNY

Hoempa-Pa kan de man, die de boodschap van de koning gestolen heeft, eindelijk bij de kraag vatten...

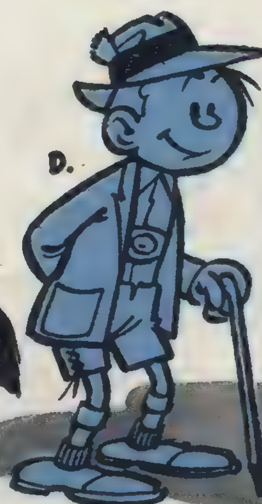
(Wordt voortgezet.)

VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

NATIONALE KLEDERDRACHTEN

En Nepo zwerft nog steeds langs 's Heren wegen... Hij stuurt geen ansichten meer doch prentjes met de nationale klederdrachten van de landen waar hij verblijft. Ra ra, om welke landen of streken gaat het ?

OPLOSSING :
a) Mexico - b) Schotland - c) Griekenland - d) Tirol - e) China.

Nepo spreekt in raadsels. Het gaat onze vriend opperbest maar intelligenter is hij er niet op geworden... Wie snapt nou iets van het telegram dat we zo net van hem kregen. Lees het aandachtig, d a a r gaat-ie :

KUIFJE BRUSSEL - STOP - VERMAAK ME
KOSTELIJK - STOP - IN DE NACHT VAN
MAANDAG OP DINSDAG HEB IK DE HELFT
VAN MIJN REIS ACHTER DE RUG - STOP - DRIE
DAGEN VOORDIEN VAAR IK OVER HET
KANAAL - STOP - VIER DAGEN NA MIJN
AANKOMST IN ENGELAND BEN IK IN NEW
YORK - STOP - ACHT DAGEN LATER BEN IK
THUIS - STOP - RAAD WELKE DAG IK VER-
TROKKEN BEN - STOP -

OPLOSSING :
Nepo vertrok op een zondag. Volgens zijn inlichtingen zal hij thuis komen 9 dagen na de nacht van maandag op dinsdag, tijdstip waarop hij in de helft van z'n reis is. Hij is dus vertrokken 9 dagen voor diezelfde nacht, dus op een zondag.

BEN JE HEEL ERG KNAP ?

1. Welke taal wordt door het grootst aantal mensen gesproken ?
2. Op hoeveel tijd kan een huisjesslak de afstand Brussel-Luik (100 km.) afleggen ?
3. Welk is de hoofdstad van Zwitserland, van Portugal en van de Verenigde Staten ?
4. Hoe heet men de inwoners van Kortrijk ? En die van Friesland ? En die van Madrid ?

OPLOSSING :
1. Het Chinees (wordt gesproken door meer dan 500 miljoen mensen). - 2. Een huisjesslak legt ongeveer 4 meter per uur af. Dus, 25.000 uren of 6.250 dagen of 17 jaar. - 3. Bern, Lissabon, Washington. - Kortrijkzanen, Friezen, Madrilenen.

Hoe was de naam van deze steden vroeger ?
1. Parijs - 2. Leningrad - 3. Lyon - 4. New York - 5. Londen.

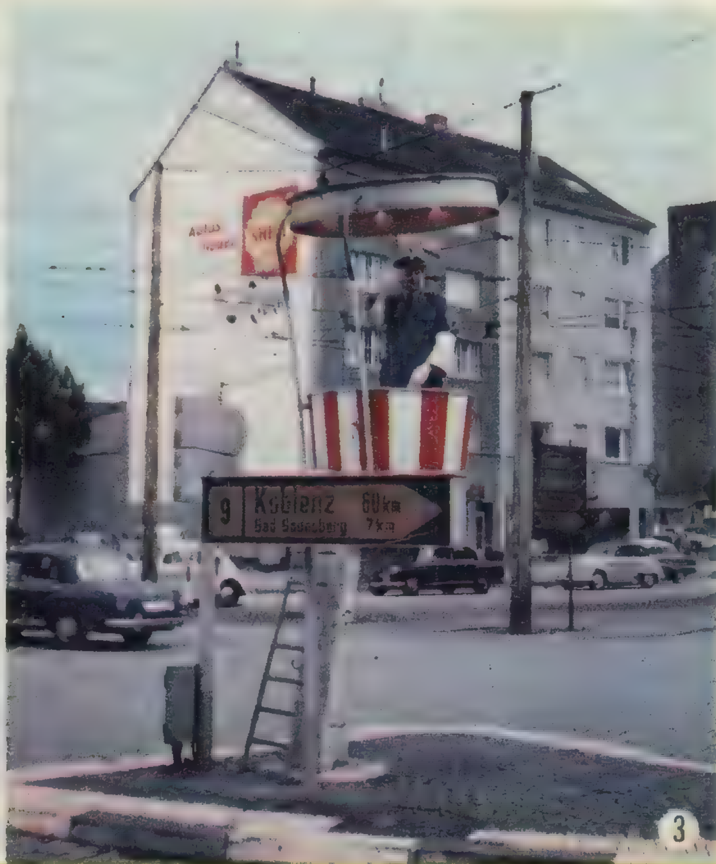
OPLOSSING :
1. Lutetia. - 2. St. Petersburg. 3. Lugdunum. - 4. Nieuw Amsterdam. - 5. Londinium.

EUROPA IS ONS VADERLAND

LANGZAAM maar zeker komt de eenheid van Europa tot stand. De jeugd werkt aktief mee aan dit groots en mooi plan. Weet je eigenlijk hoe ze dat doet en hoe ze dat reeds heeft gedaan ?

Het Münster van Bonn, een van de mooiste Romaanse kerken uit het Rijnland. Het werd gebouwd in 1157.

SEDERT zeven jaar trachten enkele leraars en hoogleraars de grenzen tussen de jeugd van de verschillende Europese landen neer te halen. Zij trachten de jeugd van Europa te verenigen. Met dit doel werd de EUROPESE DAG DER SCHOLEN ingericht en een EUROPESE PRIJSVRAAG georganiseerd.

Dit jaar hebben honderden scholen uit elf landen van Europa er aan deelgenomen. De wedstrijd werd gesteund door alle grote Europese organisaties, evenals door de ministers van Buitenlandse Zaken en van Onderwijs van de elf deelnemende landen.

In Bonn, de hoofdstad van de West Duitse Bondsrepubliek, kwamen de Europese scholieren bijeen om hun prijs te krijgen. Zij kwamen natuurlijk niet allemaal, want in hun eigen land hadden ze reeds een beloning ontvangen. Slechts de allerbesten werden naar Bonn gestuurd. Er waren 12 Nederlanders, 10 Belgen, 13 Engelsen, 25 Duitsers, 10 Oostenrijkers, 26 Fransen, 8 Luxemburgers, 7 Denen, 3 Zweden, 6 Zwitsers en 27 Italianen.

Het Internationaal Comité, samengesteld uit afgevaardigden van de deelnemende landen, werd gepresideerd door professor Brugmans, rector van het Europa College te Brugge. De gelukkige winnaars kregen een diploma dat in het Latijn was opgesteld en een beurs om door Europa te reizen en Europa aldus beter te leren kennen.

Nu vraag je wellicht : Wat moesten scholieren en studenten doen om in Bonn zulk een mooie prijs te krijgen ? Zij moesten antwoorden op de grote en belangrijke vraag : « WAT IS EUROPA ? » Aan de oudste studenten stelde men bovendien nog deze vraag : Vind je het normaal dat vele jongelui wetenschappelijke studies doen en meen je dat Europa behoefte heeft aan wetenschapsmensen ? De scholieren moesten op deze vraag antwoorden : Vind je dat het belangrijk is voor het beroep dat je later zal uitoefenen, kennis te maken met andere jongelui uit Europa en een bezoek te brengen aan de Europese landen ? De jongsten moesten door een mooie tekening of een klein gedicht uiting geven van hun liefde voor Europa.

In 1959 was het een Belg die de eerste prijs won. Dit jaar is het een jonge Oostenrijker. Volgend jaar belooft de prijsvraag nog spannender te worden, want dan komen er weer nieuwe landen bij. Noorwegen en Ierland hebben hun deelneming reeds toegezegd.

Voel jij geen lust om volgend jaar deel te nemen aan de Europese Dag der Scholen ? Misschien win je de prijs : een prachtige reis doorheen ons vaderland, Europa !

De 147 jongens en meisjes die dit jaar de beste jonge Europeanen waren tonen ons de weg. Morgen zullen alle scholieren van Europa twee of drie talen spreken. Zij zullen geen grenzen meer zien tussen de verschillende landen van Europa, ZIJ ZULLEN BROEDERS ZIJN !

1. — In de Beethovenhalle te Bonn werden de prijzen uitgedeeld aan de laureaten van de Europese Dag der Scholen. Voor de Beethovenhalle wapperden, naast de vlag van Europa, al de vaandels van de deelnemende landen.

2. — Het is te Bonn in dit huis dat Beethoven geboren werd in 1770. Je ziet de gedenkplaat op het gevel.

3. — De Duitsers zijn « gründlich ». De verkeersagenten hebben een goed overzicht op de verkeersstroom beneden hen. Hun huisje is verlicht en verwarmd in de winter !

4. — De laureaten maakten een prachtige bootreis op de Rijn, van Bonn tot Andernach en zongen wellicht : « Warum ist es doch am Rhein so schön ? ».

HET GAAT DE VIKINGS VOOR DE WIND... RUIMTE VOOR DE WATERSPORT!

HET watersportseizoen is achter de rug, maar het afscheid is niet weemoedig of katerig geweest. De liefhebbers van zwerftochten op Nederlands' vaarten en meren, van dromerige reizen met een matte golfslag om op in te soezen of van stoere gevechten met verraderlijke windvlagen en helse stromen, verheugen zich al weer op de nieuwe zomer èn op de zomers daarna. Want het ogenblik nadert, waarop ons land een serie watersportgebieden rijk wordt, die in grootte een veelvoud zijn van onze tegenwoordige rivieren en meren. Het gaat de « Vikings » voor de wind. Het avontuur naar nieuwe verten lokt feller dan ooit. De zeil- en motorboten zullen de komende winter door hun ongeduldige bazen meer dan anders worden vertroeteld en de mooiste verf zal niet mooi genoeg voor ze zijn. De toekomst is licht en helder; geen regenwolk kan daar iets aan veranderen.

De drukte op het water begon ons — en ons niet alleen — langzamerhand te overrompelen. Door vaarten en grachten trokken in steeds langere slierten de boten, de een na de ander, met de montere zweepslag der golven tegen de strakgespannen huid. Voor sluizen en bruggen en in de haventjes betekende het vaak een schichtig gedrang, een verwarrend geklapper van zeilen, een ontbranden van wolken olie van motorboten. Op het Bureau voor Watertoerisme schat men het aantal zeil- en motorboten in onze watersportgebieden op 50.000. En er komen er steeds meer! De vreugde om op het water te vertoeven heeft zelfs verstokte landrotten overstag doen gaan. Wat valt er per slot nog te genieten op stranden, die door tienduizenden worden bevolkt, in rumoerige bossen of op wegen, waar de auto's in de discipline van de maximum-snelheid voortkruipen als slakken ?

HET WATER OP, DE WIJDE WERELD TEGEMOET!

Dus nu het water op. Maar als het ook daar centimeter-werk moet worden, is de aardigheid er even gauw weer af. Daarom prijzen de liefhebbers zich gelukkig in de komende vacanties intensief te kunnen varen in alle eenzaamheid : de wijde wereld tegemoet met als enig geluid het speelse gekabbel tegen de bootrand.

Nieuwe verten, ja, dat is niet te veel gezegd. Om te beginnen met de Zuiderzee, het onafzienbare water, dat zich pas één maal - door een majestueuze Afsluitdijk - heeft laten bedwingen. Een enorme winst voor de watersport wordt — het klinkt vreemd — het verlies van deze binnenzee. Het aantal sportvaartuigjes ging er totnogtoe nauwelijks de duizend te boven. De meesten pasten wel op voor die stugge deining en die soms spookachtige bedreigingen van de wind. De inpoldering, die in volle gang is, laat echter brede kanalen en soppige meren open, wijd genoeg voor een lange uithaal en toch weer zo besloten, dat men zich niet eenzaam en oeverloos behoeft te voelen. Neem bijvoorbeeld het Veluwemeer bij Harderwijk, een ideaal zeilterrein en heerlijk om te verkennen. Het Bureau voor Watertoerisme wist bij de leiding van de Zuiderzeewerken gedaan te krijgen, dat de waterstand er dertig centimeter hoger werd en er eenvoudige meerplaatsen voor jachten kwamen. Wanneer dan over een paar jaar de dijk van Zuid-Flevoland gereed zal zijn, kan voor de kust van de provincie Utrecht een groot watersportgebied ontsloten worden. Dan is, wat eens Zuiderzee was, een watervlakte, onbruikbaar voor de recreatie, veranderd in een eldorado voor de minnaars van het spel met zeil en golven.

DE VLAGGEN HOOG IN DE TOP

Op verscheidene plaatsen voelt de rechtgeaarde vriend van het water zich benauwd. In Amsterdam en omgeving vindt men op de meertjes en in de grachten nu al zo'n anderhalfduizend zeil- en motorvaartuigen. Op en om de Kaag zijn het er vijfduizend en zo ongeveer is het ook bij Rotterdam. Bijzonder veelbelovend zijn de plannen voor het toekomstige IJmeer, dat weids en uitdagend zich voor Amsterdam gaat uitstrekken. Daar moet de dijk van Markenswaard komen, een zanderig bolwerk van de Gouwzee tot Hoorn. Als men opnieuw bereid is gehoor te lenen aan de wensen van het groeiend leger watersportliefhebbers en men het uitdiepen niet tot een enkele geul beperkt, zullen de vlaggen van plezier hoog in de top gehesen kunnen worden. Dan zal er een tijd komen, dat men een vakantie lang kan besteden aan

Luchtfoto van een der grote meren van Nederland : het Braasemmeer rechts en links boven.

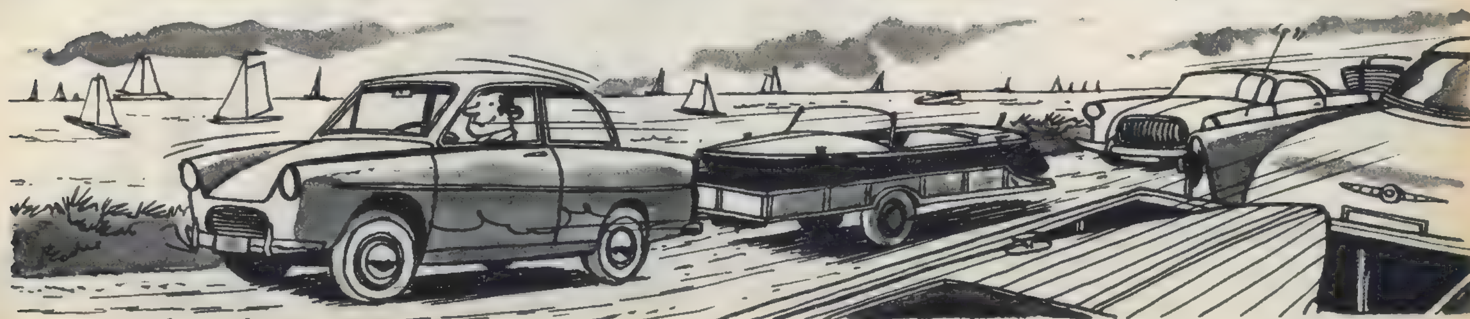
een rondvaart langs de kust, met vanaf Kampen uitstapjes naar de rivieren van Overijssel en Gelderland en naar de Friese meren.

AAN DE LOEFZIJDE VAN DE EUROPOORT

En hoe staat het in Zuid-Holland ? Welnu, de Rotterdammers zullen na verloop van tijd aan de loefzijde van hun Europoort, de afgesloten Brielse Maas als een prachtig domein voor het watertoerisme in hun nabijheid krijgen. Men legt er atolvormige eilandjes in aan, die de golfslag breken en aanlegmogelijkheden verschaffen. Want de Brielse Maas kan wel zo ruim zijn als onze grootste meren, de capaciteit van de watersport wordt meer dan door de oppervlakte bepaald door de vorm, de oeverlengte en de aanwezige eilandjes. Vandaar ook dat een Plassenschap bezig is met het vergroten van liefst veertig bestaande of verdwenen eilanden in Loosdrecht, zodat ook de vluchtige waterbewoners van hier welkome verbeteringen tegemoet zien.

We zakken nog meer af : naar de Zeeuwse wateren. De geweldige Scheldearmen hebben daar de liefhebber van de watersport nimmer in verrukking gebracht. Maar nu wordt het anders. Het volgend jaar al zijn bij Noord-Beveland het Veerse Gat en de Zandkreek afgedamd. Er ontstaat dan een rustig binnenmeer met een oppervlakte zo groot als de Kagerplassen, de Loosdrechtse en de Reeuwijkse plassen bij elkaar. Particulieren, overtuigd van de recreatieve mogelijkheden, hebben er achterheen gezeten, dat er een landschapsplan wordt ontworpen, met onder andere goede verbindingen. Hier zal dan, dank zij de hulp van velen, het grootste watersportcentrum van Nederland ontstaan, binnen het bereik van velen, ook Belgen. Verscheidene gemeenten hebben het Bureau voor Watertoerisme ad-

Vervolg blz. 46.

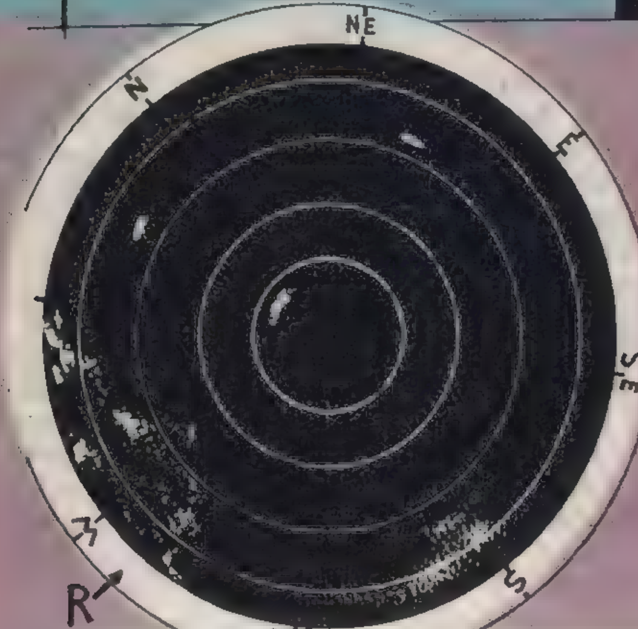

OP DE COMMANDOBRUG VAN EEN PAKETBOOT

De tijd van de grote zeilschepen is voorbij, alhoewel er nog zijn. Onlangs had er immers nog een grote wedstrijd plaats voor alle nog bestaande zeilschepen ter wereld. Die wedstrijd ging van Stockholm naar Oostende. Het was een prachtig gezicht, die reuzen met alle zeilen in top de haven te zien binnen lopen!

De kapitein is, zowel op de moderne paketboot als op het oude zeilschip, meester na God. Hij is de ziel en het brein van het schip al wordt hij dan ook geholpen door flinke officieren en door een hele reeks secure apparaten.

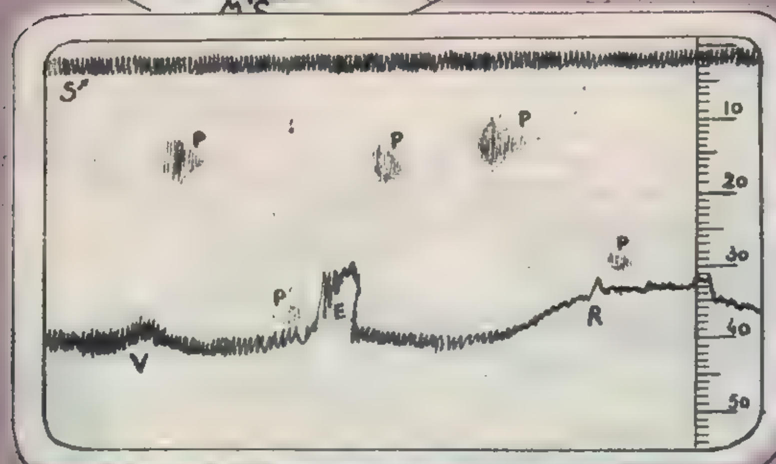
Wat je hier ziet is de commandobrug van de « Flandre », een Franse paketboot die 182,80 m. lang is, 24.40 m. breed en die een tonnemaat heeft van 20.469 t. Zijn motoren hebben een vermogen van 42.000 p.k., wat de « Flandre » een kruissnelheid geeft van 22 knopen.

1. Wimpel die aanduidt dat de seinen gegeven worden in internationale code.

2. Bovenaan : De letter Q van de internationale zeevaartcode betekent; « Ik vraag medische controle ».

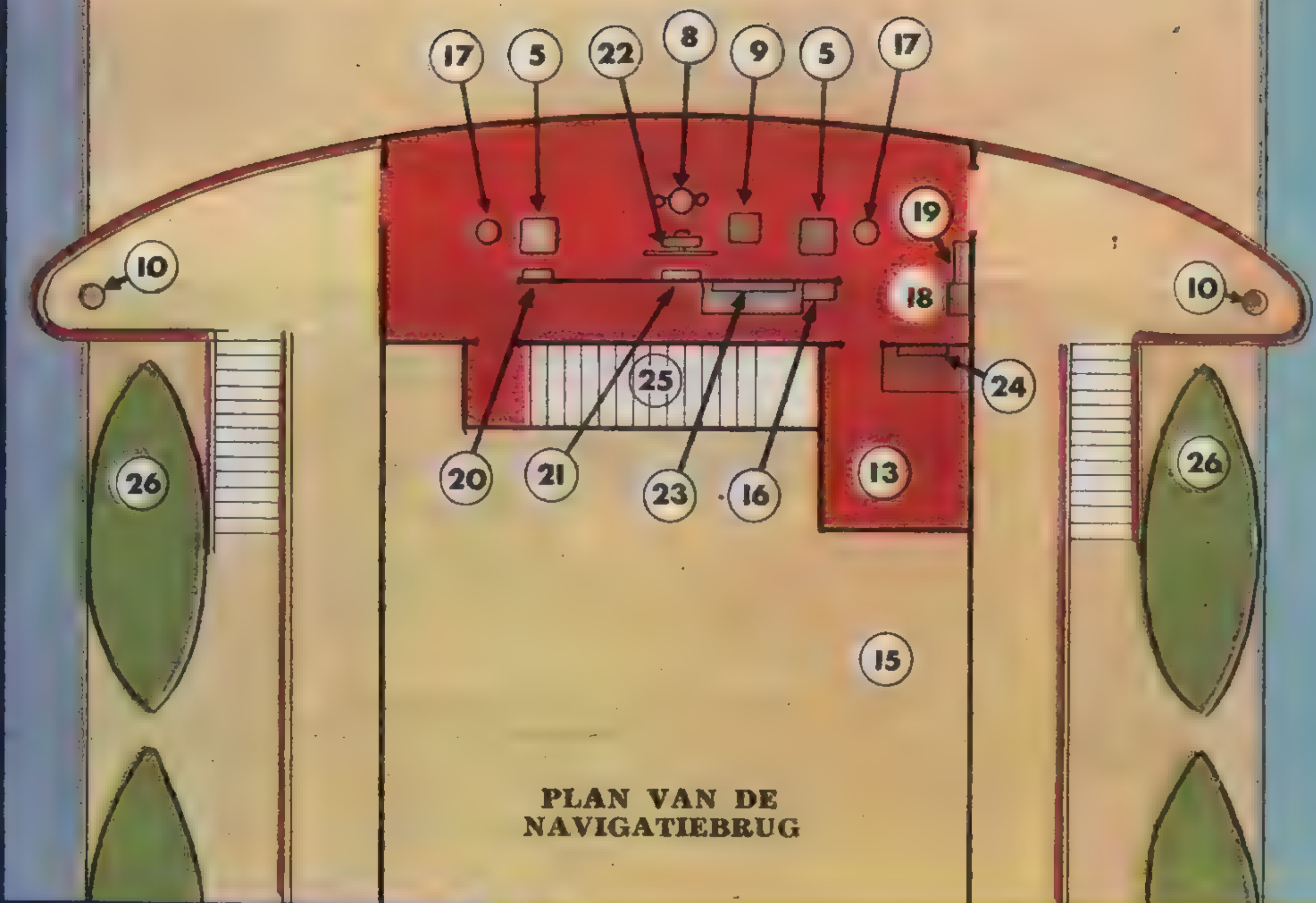
Onderaan : Letter G : « Ik vraag een loods ».

RADARSCHERM voorzien van een verklikker (R) van het gyroscopisch kompas, die toelaat de richting van de radarecho's vast te stellen. De concentrische cirkels vormen een graadboog. De drie afzonderlijke punten zijn de echo's van drie schepen. Onderaan links: de echo teruggekaatst van de kust. Rechts: echo van een onweer.

RECORDER VAN DE PEILER S = oppervlakte van het water. — P. = visschool. — E. = wrak. — V = slijkbodem. Opzij rechts : de graadboog gegradueerd in meters.

FRANÇOIS BEAUDUIN

PLAN VAN DE NAVIGATIEBRUG

4. Sirenen gebruikt tijdens de maneuvers in de haven en ook in geval van mist. In dit geval noemt men ze misthoorns.

5. Antennes en schermen van de twee radars : radardetectie en radar-navigatie.

6. Navigatie- en signalisatielichten. De eerste branden 's nachts steeds, de tweede worden ontstoken in geval van nood of wanneer de paketboot moet gesleept worden.

7. Antenne voor radiopeiling.

8. Magnetisch kompas. Het bovenste is uitgerust met een periscoop, zodat de stuurman die er onder staat er naar kijken kan zonder van plaats te veranderen. De twee gekleurde bollen aan weerszijden van het kompas zijn sferische magneten.

9. Gyroscopisch kompas.

10 en 11. Melders of verklikkers, die aan de bijzonderste giro kunnen toegevoegd worden.

12. Een officier maakt een bestek op met een sextant. Hij maakt het over aan de stuurman in de kaartenkamer (13), die het noteert en kijkt naar de chronometer (14) om het juiste uur op te schrijven. Het is aldus dat men de juiste ligging van het schip bepaalt.

15. Hutten van de commandant. 16. Peiler.

17. Chadburn of overbrenger van de bevelen aan de machines. Op zijn wijzerplaat zijn alle maneuvers aangegeven die het schip kan uitvoeren. Vooruit, achteruit, traag, halve snelheid, op volle kracht enz...

18. Electrisch controlebord.

19. Bord waarop men de temperatuur van alle delen van het schip kan aflezen. 20. Telecommando van het hulproer.

21. Een apparaat dat de zeelui de « verklikker » noemen, omdat hij de kleine afwijkingen van de bepaalde koers signaleert.

22. Roer.

23. Controlebord van de navigatielichten. 24. Navigatiekompas Decca.

25. Trap naar het lager gelegen dek. 26. Reddingssloep. 27. Schoorsteen waarop steeds de kleuren van de compagnie staan.

3. Tegelijkertijd en in deze orde gehesen zijn deze vier wimpels het kenteken van de paketboot « Flandre » in de internationale zeecode. Indien zij afzonderlijk gehesen worden, dan betekenen zij resp. in dezelfde code : F (ontredderd of stuurloos) — N (neen) — R (ik heb geen vaart meer) — Y (ik breng de post).

NEW LOOK IN AMERIKA:

Wagens van dit model ziet men nog niet veel op onze wegen, ook al is deze geslaagde auto bijna een jaar op de markt.

COMPACT CARS

HET parkeerprobleem neemt in de grote West-Europese steden vervelende proporties aan. Moest een of ander cijferaar ens uitrekenen hoeveel tijd er per dag verloren gaat met het zoeken naar een parkeerplaatsje, dan zou men verbaasd opkijken. En hier rijden de meeste automobilisten dan nog met wagens van middelmatige of kleine afmetingen. Stel je even voor wat het parkeerprobleem in de Verenigde Staten betekent, waar niet minder dan zeventig miljoen grote wagens rijden. De Amerikanen zoeken nog wanhopiger dan wij naar een oplossing van dat probleem, dat iedere dag nijpender wordt want het aantal weggebruikers stijgt ook daar voortdurend.

De Amerikanen die hun vakantie in Europa doorbrengen en hier de gelegenheid krijgen om de handigheid van de kleine Europese wagens te bewonderen, zijn reeds half gewonnen voor het aanschaffen van een kleine Engelse, Franse, Italiaanse of Duitse auto. Het succes van de West-Europese auto-export naar de States stijgt van jaar tot jaar. De bijval in de States van « Volkswagen », « Simca », « Renault », « Fiat », de « BMC »-wagens kan niet alleen door een soort snobisme verklaard worden. Men mocht zich dus een reaktie vanwege de Amerikaanse industrie verwachten. En die is er dan ook gekomen onder de vorm van de « compact cars ».

De eerste compacts waren de « Hudson-Jet », de « Nash Rambler » en de « Studebaker Lark ». De grote drie zagen met lede ogen het succes van hun kleine concurrenten.

« GM », « Ford » en « Chrysler » besloten ook elk met een kleinere wagen uit te pakken. De « Falcon » van « Ford » kende in Amerika een vrij groot succes. Intussen bracht « Ford » reeds een tweede compact op de markt, de « Comet ». « Chrysler » lanceerde zijn « Valiant » en de « GM » bracht het origineelste produkt in de compact-reeks op de markt : de « Corvair ». Intussen hebben andere merken ook nieuwe compacts aangekondigd.

In Europa werden deze compacts met grote belangstelling onthaald. Maar het commercieel succes bleef achterwege, grotendeels omdat de prijzen van deze wagens niet zoveel gunstiger waren dan de gewone grote Amerikaanse wagens, en duurder dan de middelgrote Europese wagens zoals de « Kapitän », de « Vauxhall Cresta », en andere auto's van dezelfde prijsklasse. In Europa kunnen deze compacts pas dan een gunstig onthaal vinden, wanneer ook de prijzen wat « compacter » zullen worden.

Van de hele reeks compacts is de « Corvair » de nieuwste : hij heeft een luchtgekoelde motor die achteraan werd ingebouwd, een zeer lage en oorspronkelijke carrosserie.

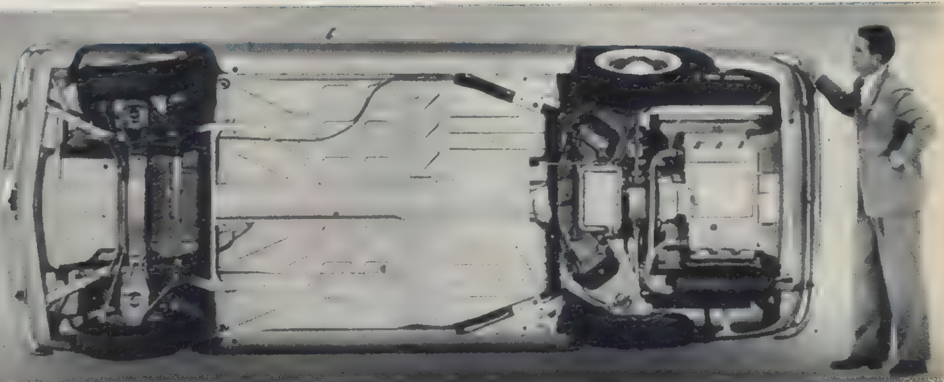
MET DE CORVAIR OP DE WEG

We hebben de gelegenheid gehad een week lang een « Corvair » te testen op eigen wegen in Frankrijk en Duitsland. We hebben er een paar duizend kilometers mee afgelegd op autosnelwegen, Franse asfaltbanen, Belgische kasseien en zandwegen, zowel bij goed als bij slecht weer.

De vering valt buitengewoon mee op alle wegen, zowel op de goede als op de slechte, en ook met zes volwassen personen aan boord. De wegligging is prima voor een Amerikaanse wagen, en kan gerust een vergelijking doorstaan met om het even welke auto uit de Europese middelklasse. De zichtbaarheid voor de chauffeur en de passagiers is goed. De chauffeur wordt alleen gehinderd door de grote achteruitkijkspiegel, want die belemmert het uitzicht naar rechts. De airconditioning valt mee. Wanneer het warm is, kan men in een oogwenk verse lucht krijgen, die niet verwarmd of bezoedeld wordt in de motorruimte zoals dat met vele auto's wel gebeurt. Is het koud, dan zorgt het benzinekacheltje vooraan voor warme lucht. Bij

DE CHEVROLET CORVAIR

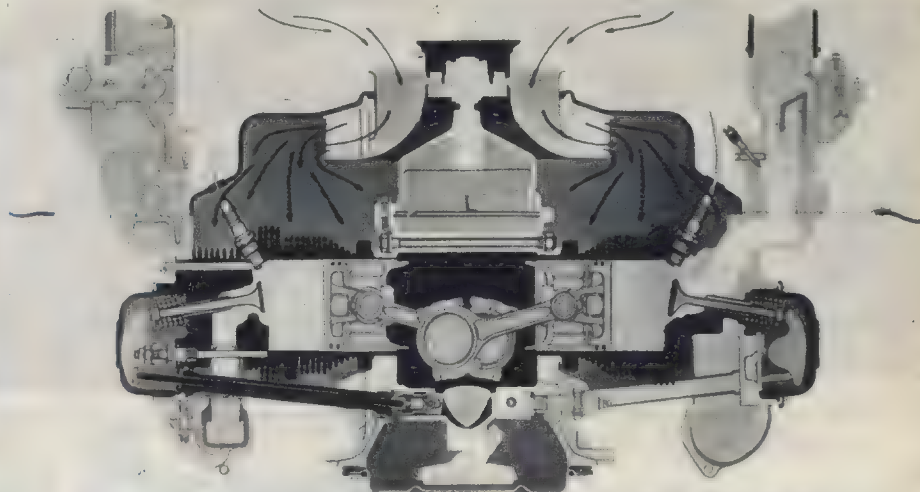

Een originele foto, zoals men er alleen in de fabriek zelf kan maken. Zoals men ziet is de wagen onderaan beschermd en valt de afwezigheid op van een overbrengingsas.

TECHNISCHE STEEKKAART

Cylinderinhoud : 2.295 cm³.
Rem P.K. : 81 bij 4.400 omwentelingen per minuut.
Inhoud benzinetank : 42 liter.
Verbruik per 100 km. : 11,5 liter.
Draaicirkel : 11,95 meter.
Koelsysteem : luchtkoeling.
Verkrijgbaar met « synchromesh » en « powerglide ».
Fiskaal vermogen : 12 PK.
Topsnelheid : 142 km. per uur.

Op deze doorsnede krijgt men een duidelijk beeld van de boxermotor. Dit type wordt zo genoemd, omdat de drijfstangen in de cylinders tegenover elkaar op en neer gaan als boksers armen. De lichte aluminiummotor bevindt zich achteraan.

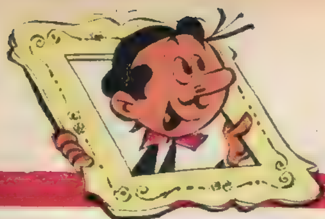
het rijden in de stad heeft men de gelegenheid de voordelen van de automatische koppeling te waarderen. De parkeermoeilijkheden zijn tot een minimum herleid door de bescheiden afmetingen van deze Amerikaanse wagen en kleine draaicirkel.

Grote nadelen hebben we aan de wagen niet ontdekt. Het voornaamste is het beperkte remvermogen bij hoge snelheid. De afwerking van kleine carrosseriedetails laat ook wat te wensen over. In een wagen van die prijsklasse zou men ook wel graag een dagteller aantreffen, want voor heelwat mensen die met een auto hun brood verdienen, is dat een interessant hulpmiddel bij het maken van hun dagelijkse rapporten over hun verplaatsingen. Bij het speuren naar de reden waarom deze wagen, die in vele opzichten zeer meevalt, niet meer succes heeft, vinden we als verklaring alleen dat de prijs te hoog lag. Onlangs werd die echter verminderd, zodat men er in Europa meer liefhebbers zal voor vinden.

Johan de BRABANDER

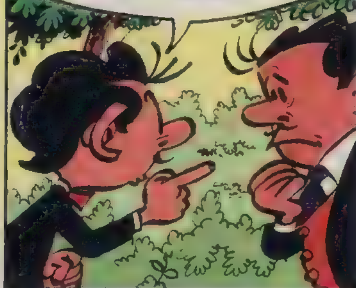
De origineelste beeldhoek van de « Corvair » is de achterkant, waar onder een zeer eenvoudige motorkap de nieuwste motor geborgen zit die de Amerikaanse industrie heeft voortgebracht.

SPAGHETTI

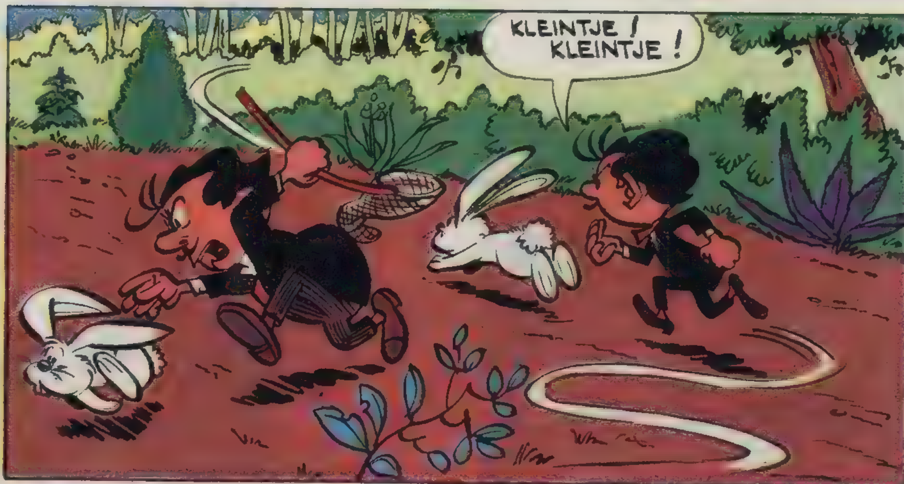
Onze vrienden meenden dat zij de gestolen schilderijen

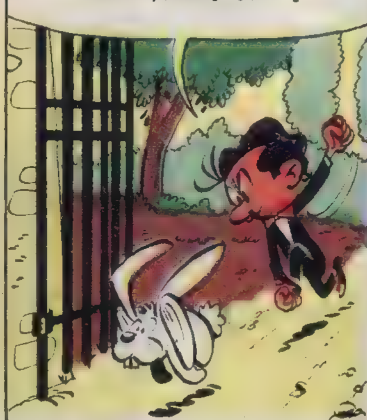

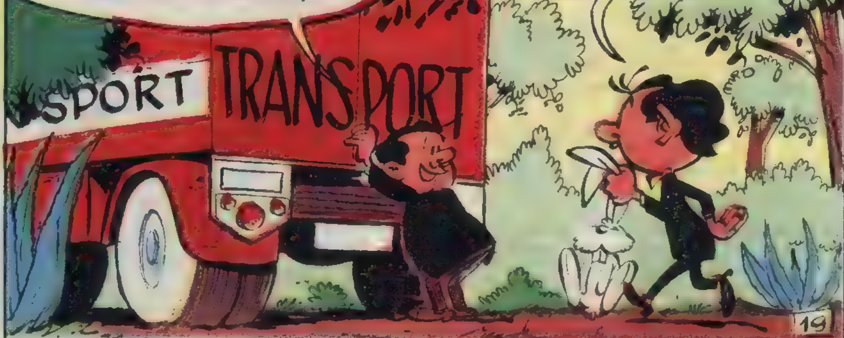

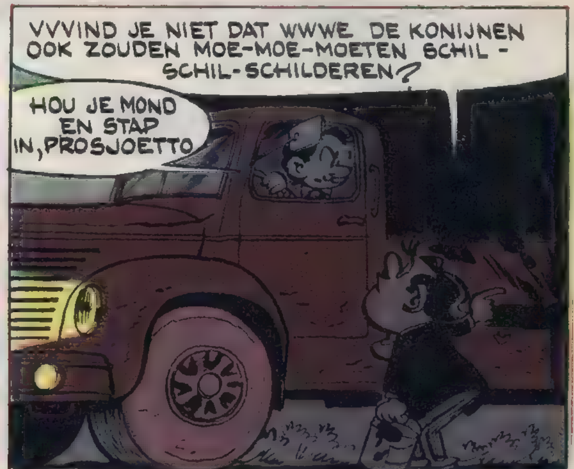

Zoekt een Baantje

TEKENING: D. ATTANASIO ★ SCENARIO: GOSCINNY

hadden gevonden, in werkelijkheid zijn het... konijnen.

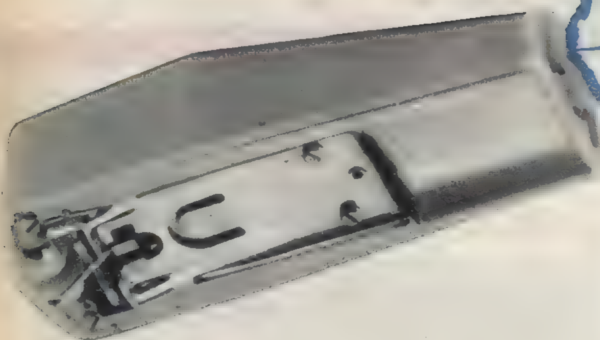

(Wordt voortgezet.)

Kop van een pick-up voor stereofonie.

DE GEBOOR

HEB je grootouders en bezitten opa en oma een zolder ? Zo ja, maak dan vlug een kleine inspectietocht op die zolder en in een hoek zal je beslist een houten kastje vinden met een grote zwengel er aan en een enorme hoorn er op. Indertijd heb ik zo'n ding ontdekt op de zolder van mijn grootmoeder en toen ze me verklaarde dat dát een grammofoon was, wilde het er bij mij niet in.

— En welke platen kan je daar op spelen ? vroeg ik.

— Wij, antwoordde mijn grootmoeder, luisterden naar de stemmen van Caruso en Chaliapine... Zo'n stemmen zijn er thans niet meer !

Wanneer wij er later toevallig met onze kinderen of kleinkinderen over praten, dan zullen wij ook zeggen :

— Stemmen als die van Dietrich Fischer-Dieskau, Yves Montand of Corrie Brokken.. Ach, die zijn er thans niet meer !

En om het te bewijzen zullen wij de platen kunnen nemen en ze voor de zoveelste maal beluisteren...

Heb je er al eens over nagedacht wat een wonder van techniek die « ingeblikte » muziek is ? Weet je hoe de fijne minigroef of langspeelplaat, die aan iedere zijde 20 minuten luistergenot schenkt, gemaakt wordt ?

KUNST EN TECHNIEK

De productie van een minigroef en een gewone plaat begint in de opnamestudio. De kunst en de techniek zullen hier innig samen werken om een meesterwerk te scheppen. De techniek speelt hier een zeer speciale rol en wordt ondergeschikt gemaakt aan de kunst. Het muzikaal œuvre is autonoom, niets mag daaraan gewijzigd worden, noch naar de letter noch naar de geest. De techniek wordt slechts ingeschakeld om heel het kunstwerk volmaakt weer te geven.

In theorie is dit tamelijk eenvoudig, maar in werkelijkheid moeten de technici een reeks ingewikkelde problemen oplossen alvorens het resultaat werkelijk goed is. Technisch gesproken is het niet moeilijk een mooi effect te bekomen, maar dit effect moet samenvallen met een effect dat zich in het muzikaal œuvre zelf bevindt, anders is het verraad. In de opnamestudio moet men de bepaalde punten vinden waar de mogelijkheden, geboden door het muzikaal œuvre en de techniek, elkaar ontmoeten. Tussen de vragen waarop de specialisten het juiste antwoord moeten vinden is er o.m. deze : hoeveel micro's moeten er gebruikt worden en hoe worden de muzikanten rond de micro's opgesteld ?

DE BANDRECORDER

Wanneer al die problemen opgelost zijn, kan de opname beginnen. Vroeger gebruikte men daarvoor wasplaten. Ze werden thans vervangen door apparaten die opnemen op band. Ze zijn uiterst gevoelig en een krassende naald komt er niet bij te pas. Bovendien zijn deze apparaten gemakkelijk te be-

De bandopname wordt op een wasplaat opgenomen. Op deze plaat wordt langs galvanische weg een laag koper gelegd.

De dikte van de plaat wordt nauwkeurig vastgesteld.

TE VAN EEN PLAAT

handelen. Over het algemeen maakt men verschillende opnamen van dezelfde uitvoering. Tussen al die opnamen wordt de beste uitgekozen. De opname op band laat toe uit de verschillende opnamen bepaalde stukken te selecteren en van al de perfecte stukken een sluitend geheel te vormen.

Je begrijpt onmiddellijk dat zelfs de opname van een relatief kort muziekstuk vele uren en vaak dagen of weken vergt. Aan de opnamen moeten zowel de muzikanten als de technici hoge eisen stellen. De uitvoering moet feilloos zijn, want de liefhebbers welke die plaat zullen beluisteren zijn zeer kieskeurig en kritisch. Zij eisen het allerbeste!

EEN ZILVEREN PLAAT

De bandopname wordt dan opgenomen op een wasplaat. Het gaat hier in werkelijkheid om een fijne laag was die gegoten werd op een plaat in metaal en glas. Hierin graveert de stift de geluidstrillingen. De moderne opname-techniek maakt het mogelijk een zeer uitgebreide en mooie sonoriteit te bekomen.

De eerste plaat wordt niet gebruikt als speelplaat. Wanneer ze klaar is wordt ze verzilverd. Men bedekt ze vervolgens langs galvanische weg met een laag koper. Op deze wijze bekomt men de eerste koperen matrijs, die men in vaktaal « vader » heet. De geluidsgroef staat er in reliëf op. De « vader » is dus eigenlijk een « negatief ».

Wanneer men op de « vader » een andere laag koper legt, dan verkrijgt men een tweede matrijs, in vaktaal « moeder » geheten. De groef is hol. Het gaat hier om een « positieve » matrijs. Bedekt men nu de tweede matrijs met een laag koper-nikkel-chroom, dan verkrijgt men de laatste of « werk-matrijs ». De technici heten ze « zoon ». Het is van deze plaat dat de voor de verkoop bestemde zwarte platen worden geperst.

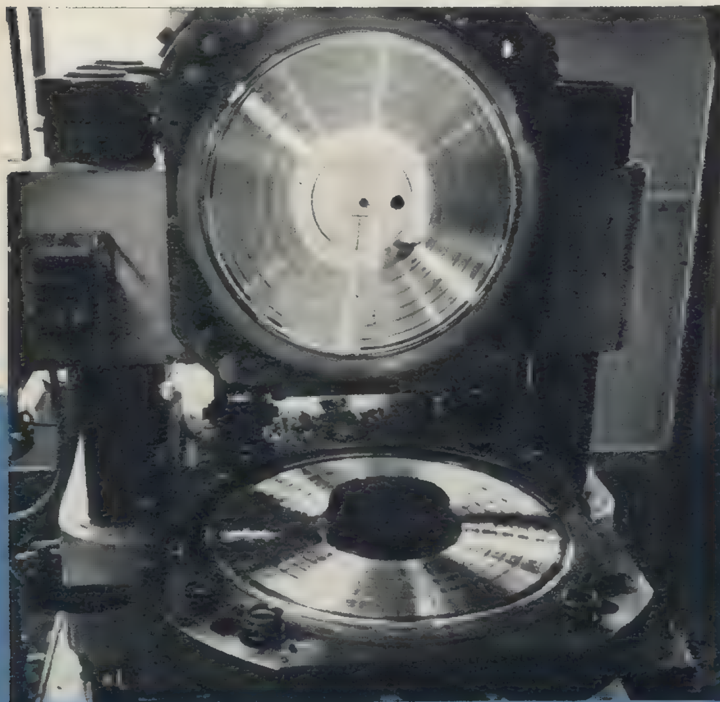
HET PERSEN

Voor de fabricatie van platen met een gewone groeve (78 t.) gebruikt men lakhars. Voor de langspeelplaten gebruikt men vinyliet. De onderkant en de bovenkant van de pers bestaan ieder uit een verschillende matrijs : een voor de recto- en een voor de versozijde van de plaat. De grondstof nodig voor de fabricatie wordt tussen beiden gegoten en onderworpen aan een drukking van een honderdtal atmosferen, bij een temperatuur van 100 à 150°. De etiketten worden er tegelijkertijd op geperst.

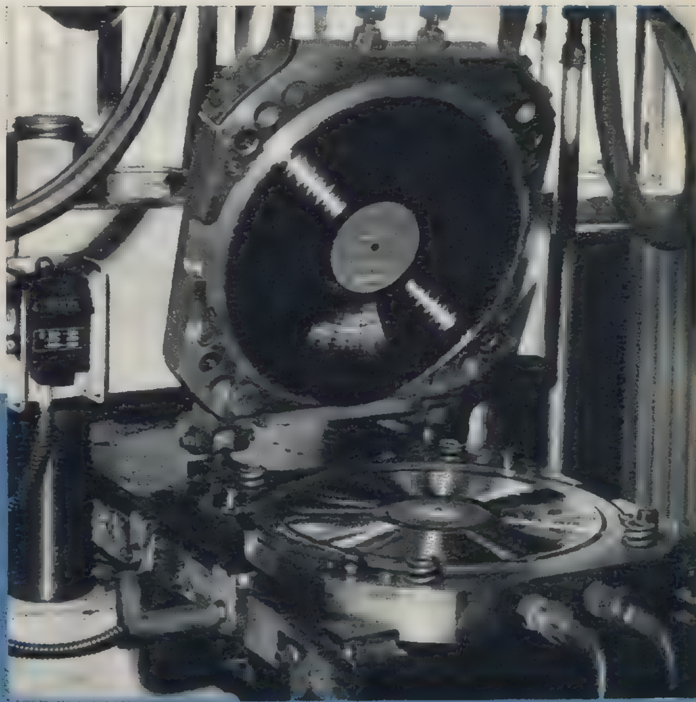
De platen koelen af in de persmachine. Pas na afkoeling neemt men ze er uit om de randen gelijk te maken en ze te doen blinken. De plaat is klaar, maar alvorens ze op de markt gebracht wordt, luisteren de specialisten nog eens aandachtig naar de opname om te zien of ze wel degelijk aan de verwachtingen beantwoordt.

Voor de platen die in de laatste jaren verschijnen, werd er meestal een zeer mooie en kleurige omslag gedrukt om de waar nog aantrekkelijker te maken.

VOLGENDE WEEK VERTELLEN WE JE IETS OVER DE STEREOFONIE.

De twee zijden van de pers waaruit een hele reeks mooie platen zullen te voorschijn komen.

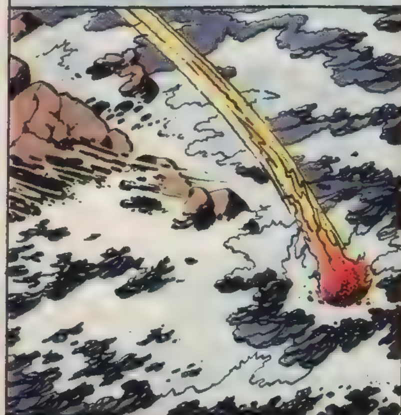
De plaat komt uit de pers.

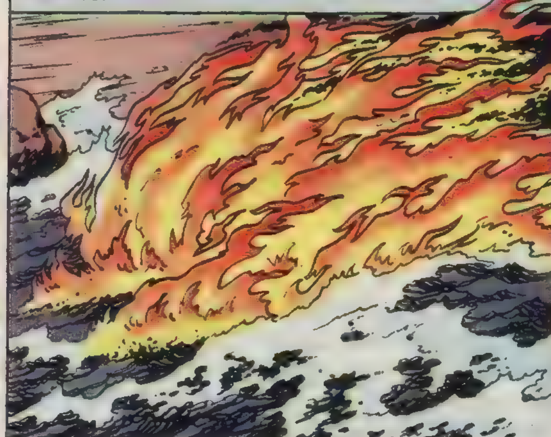
DE VLAMMENZEE

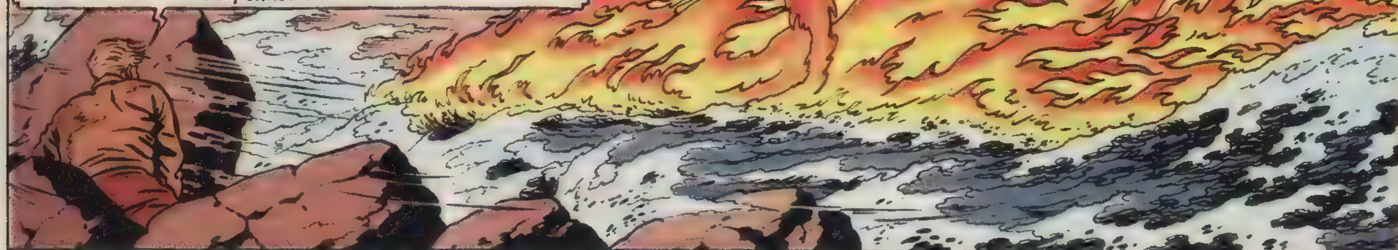
DOOR JACQUES MARTIN

Axel Borg nam een wapen om te schieten. De gevolgen van deze daad waren zeer ernstig...

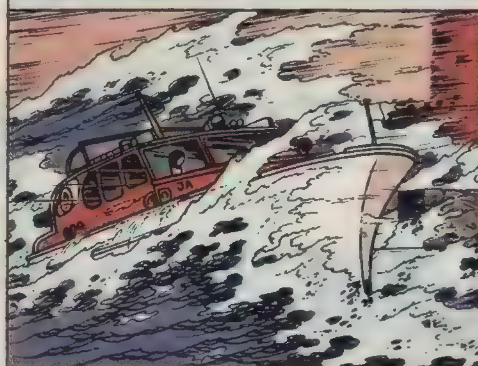

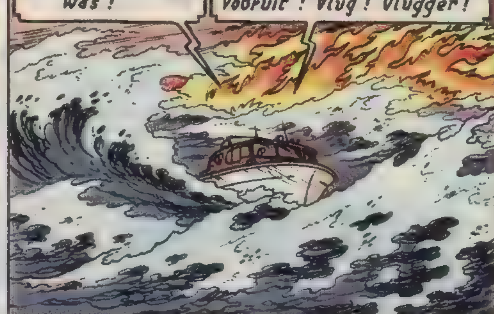

(Wordt voortgezet.)

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS
TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE JULI-REVOLUTIE

TWEE weken na het wapensucces te Algiers hadden er in Frankrijk verkiezingen plaats. Karel X en zijn minister Polignac hoopten uit hun moreel succes munt te kunnen slaan en in de Kamer een meerderheid van Ultra's te zien. Tot hun grote verbazing steeg het aantal liberale afgevaardigden van 221 tot 270 ! Men gaf de koning de goede raad toegevend te zijn, maar Karel was koppig en hij zei : « Toegevendheid heeft Lodewijk XVI het hoofd gekost. Er blijft me slechts over te paard te springen of in de kar te stappen... »

1. — DE JULI-ORDONNANTIES

ARTIKEL 14 van de Charte van Saint-Ouen gaf de koning van Frankrijk de toelating in geval van nood ordonnanties uit te vaardigen. Op zondag 25 juli 1830 ondertekende Karel X in het kasteel van Saint-Cloud vier ordonnanties : de afschaffing van de persvrijheid, de ontbinding van de Kamer, een nieuwe kieswet die slechts aan 25.000 steenrijke grondbezitters het kiesrecht zou verlenen, nieuwe verkiezingen.

Het was je reinste dwaasheid !

2. — DE OPSTAND

DE volgende dag brak er in Parijs een opstand uit. Op 27 juli werden in alle straten, die toen smal waren, barricades opgericht. De strijd begon en hij duurde drie dagen. Maarschalk Marmont werd er mee belast de orde te herstellen, maar zijn troepen moesten het weldra opgeven. Op 29 juli vluchtten ze door paniek aangegrepen. De opstandelingen maakten zich meester van het Louvre. Enkele volksvertegenwoordigers kwamen toen samen bij de bankier Lafitte en benoemden de oude en populaire La Fayette tot commandant van het leger. Op 30 juli deden zij in Parijs affiches kleven met een tekst die zeer lovend was voor de hertog van Orleans.

3. — DE HERTOG VAN ORLEANS

LODEWIJK-PHILIPS van Orleans was de zoon van Philips van Orleans, bijgenaamd Philippe-Egalité. Hij was een kozijn van de koning en hield zich afzijdig omwille van zijn liberale antecedenten. Hij had immers in het republikeins leger gestreden. « Hij roert zich niet, zei Karel, maar ik voel dat hij domineert... » Men hield van de hertog van Orleans en de volksvertegenwoordigers maakten hem luitenant-generaal van het koninkrijk. Het Franse volk echter was republikeins gezind. Toen La Fayette samen met de hertog op het balkon van het stadhuis verscheen en hem omhelsde, was het net of het volk was de republiek vergeten... De prins kreeg een hartelijke ovatie !

4. — EN KAREL X ?

KAREL X vertrouwde nog steeds op Polignac. « Jules, zei hij, er is de Heilige Maagd nog. Vanochtend heeft zij me beloofd dat alles goed zou aflopen... » Hij zag zich echter genoopt afstand te doen van de troon. Dit gebeurde te Rambouillet, op 2 augustus. Karel X deed troonsafstand ten voordele van zijn kleinzoon, de hertog van Bordeaux. Maar, de Parijzenaars waren er niet mee accoord. Zij rukten op naar Rambouillet. Toen nam Karel X de vlucht !

5. — DE JULI-KONING !

TERWIJL de oude vorst naar Engeland vluchtte, stemden de volksvertegenwoordigers de troonsbeklimming van de hertog van Orleans. Op 9 augustus ging hij naar het Palais Bourbon om de eed af te leggen. Hij zou regeren onder de titel Lodewijk-Philips I, niet koning van Frankrijk, maar koning der Fransen. De witte lelievlag werd vervangen door de driekleur van de Revolutie.

Een zware dobber voor Metternich !

(Wordt voortgezet.)

Daar zijn de 3 musketiers weer!

VICTORIA is verheugd je te kunnen aankondingen dat er een nieuwe collectie van kleurprentjes verschenen is : *"TWINTIG JAAR LATER"*.

Je zult ze vinden in de verpakkingen van de heerlijke chocolade-wafeltjes CARAQUE WAFER VICTORIA

EXCEPTIONEEL !

Een korting van 15 F. wordt toegestaan aan de lezers van dit blad ! Stuur de onderstaande bon voor 30 november 1960 naar : VICTORIA, Publiciteitsafdeling, Deneckstraat, 24, Brussel 2 en je ontvangt je album « TWINTIG JAAR LATER » aan de gunstprijs van 20 F. in plaats van 35 F.

BON die een waarde heeft van 15 F. voor de aankoop van het album « TWINTIG JAAR LATER ».

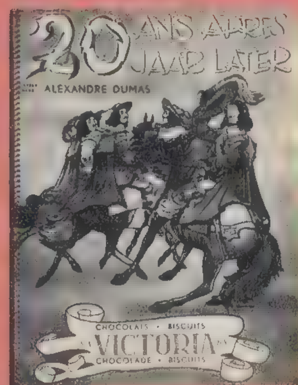
Ik heet ....

Ik woon .... straat Nr ......

te : ....

Stuur mij het album « TWINTIG JAAR LATER » tegen de gunstprijs van 20 F. Ik voeg een briefje van 20 F. bij deze aanvraag.

Handtekening : GELDIG TOT 30-11-1960.

HALLO, HALLO,

HIER
LUC VARENNE...

DE RODE DUIVELS IN STOCKHOLM

VOLGENDE woensdag heeft in Stockholm de eerste schiftingsmatch plaats voor de Wereld-Voetbalbeker : Zweden-België. De finale van deze wereldcompetitie zal betwist worden in Chili in 1962. Om de reis over de blauwe plas te mogen maken, moet men eerst en vooral zijn reisbilletje verdienen ! Dat zullen onze Rode Duivels trachten te doen in Zweden, en nadien in Zwitserland. Van de drie zal alléén de overwinnaar naar Chili mogen gaan.

Je zal zeggen dat 1962 nog zo ver af is... Inderdaad, maar vermits het hier om een wereldorganisatie gaat en er veel landen deelnemen, moet men er tijdig mee beginnen. Van al de deelnemende landen zullen er slechts 16 tot de finale worden toegelaten. Een is er thans reeds aangeduid : Chili. Het land dat de competitie organiseert, mag er zelf aan deelnemen, dat is trouwens normaal.

Toen onze Rode Duivels meedongen naar de wereldbeker van het jaar 1954, moesten zij spelen tegen Zweden en Finland. Dat was in het jaar 1953. Wij hadden slechts een kleine kans in de zestiende finale te komen. Het Zweedse elftal was op dit tijdstip een van de besten van Europa. De ploeg had een match nul kunnen afdwingen te Boedapest tegen het gevreesde elftal van Hongarije, hetzelfde elftal dat Groot Brittannië te Wembley in het zand had doen bijten. Ik zal de match te Stockholm van het jaar 1953 nooit vergeten. Het was een van de sensationeelste die ik in mijn carrière als voetbalreporter heb gezien ! Wij hadden toen Rik Coppens, en ik heb de indruk dat de Antwerpenaar op dit tijdstip zijn beste matchen speelde en werkelijk in topconditie was. Eerst gingen we naar Helsinki en daar konden we een overwinning afdwingen. Per boot ging het van Helsinki naar Stockholm. Het was een vreselijke overtocht. Wij kwamen in de storm terecht en wij waren allemaal zeeziek, behalve dan Rik Coppens. Hij moet zeemansbloed in de aderen hebben, want hij voelde zich kiplekker... ofwel was het, zoals sommige boze tongen beweerden, omdat hij de zoon is van een van de grootste vishandelaars uit de Scheldestad. En die moeten de deining kunnen verdragen ! De Rode Duivels moesten afscheid nemen van hun trainer Bill Gormlie en zij hadden besloten hem een onvergetelijk souvenir te geven. Ik had weinig hoop in de afloop van de match. De Zweden waren te sterk. Na twintig minuten spel hadden ze reeds twee doelpunten gemaakt en voor de Rode Duivels stond er een grote nul op het bord geschreven. Toen verzamelden de Belgen al hun energie en zaaiden paniek in de Zweedse rijen : drie doelpunten voor de Rode Duivels. De stand bleef ongewijzigd. De telexen en de radio seinden het ongelooflijk nieuws naar de vier windstreken : de Belgen overwonnen de Zweden !

Zullen de Rode Duivels het dit jaar even goed doen ? Wie weet ?

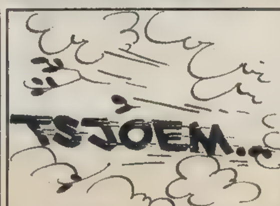

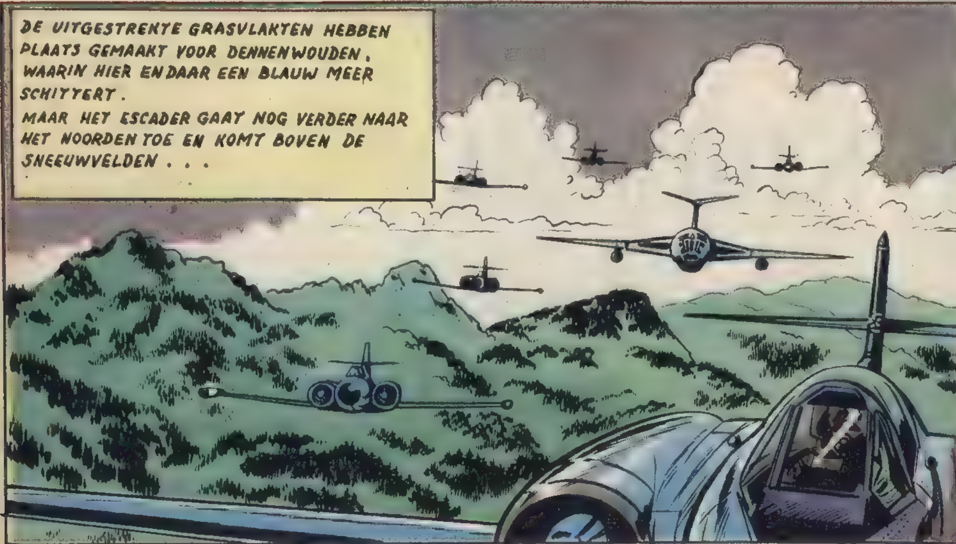

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

HET

Onze vrienden vliegen naar het Hoo

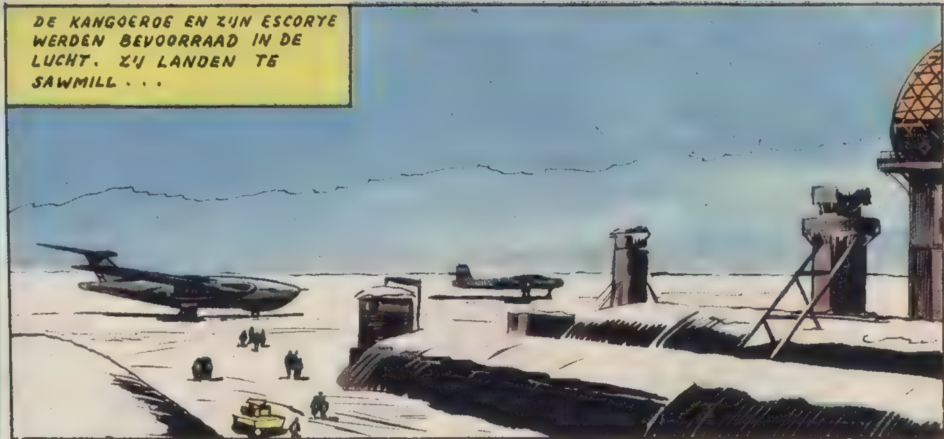

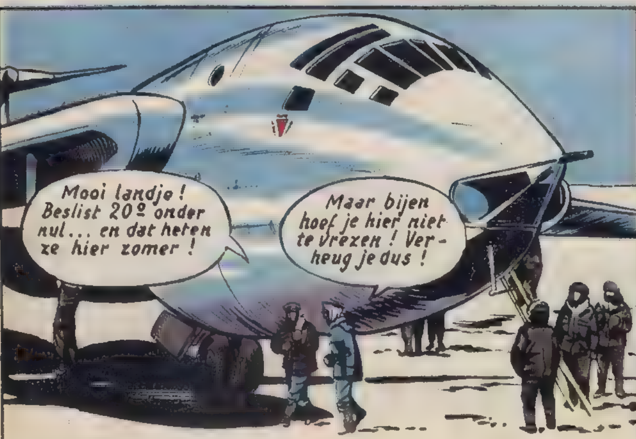

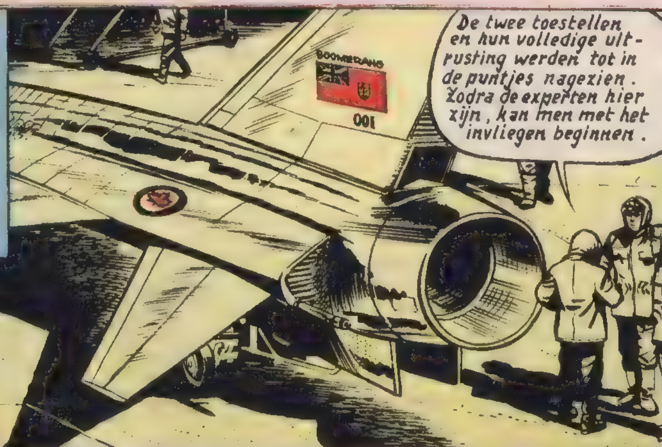

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper

WAAGSTUK

door
A.WEINBERG

...oorden toe aan boord van de Kangoeroe..

(1) PELGRIMS: PASSAGIERS IN HET JARGON VAN HET LUCHTTRANSPORT...

...us lees je ook het album « DE MUUR VAN DE STILTE »

(Wordt voortgezet.)

Roman van Fernez

DE AVONTUREN
VALSTRIK TE

Onder de naam Ralph Forbes wordt Jimmy Stone, agent van de F.B.I., naar Hongkong gestuurd om al
taris van het Amerikaans consulaat, en Seng-Li leden van het

NEGENDE HOOFDSTUK

HET MASKER VALT

HET verwondert u waarschijnlijk, mijnheer Forbes, een hoger officier van het Nationalistisch leger in zulke kleren en in deze vissersampan te vinden. Ik verschuil me omdat de omstandigheden mij ertoe dwingen. Mijn leven is in gevaar en ik mag mijn vijanden geen enkele kans geven mij uit de weg te ruimen voordat ik u het ongelooflijke geheim heb verteld waarvan ik, buiten mijn wil, de drager ben. Om het u duidelijker te maken, zal ik beginnen met u de reden van mijn clandestien verblijf in Hongkong te verklaren... Ik heb mijn vader, de edelachtbare Seng-Li, sinds drie jaar niet meer gezien, d.w.z. sinds hij zijn intrek in de kolonie heeft genomen. Onze laatste ontmoeting vond plaats in het begin van 1957, toen hij op het punt stond zijn residentie in Macao te verlaten. Al laten de verplichtingen aan mijn functie verbonden mij maar weinig vrije tijd, heb ik toch verschillende malen gepoogd hem hier in Hongkong een bezoek te brengen. Hij vond steeds een geldige reden om m'n bezoek uit te stellen.

— Hoezo? vroeg Jimmy verwonderd.

— Wij schreven elkaar geregeld. Zodra ik het thema « verlof » aanroerde, en mijn vreugde uitte over een spoedig weerzien, vroeg hij mij onmiddellijk mijn reis op te schorten. Steeds vond hij nieuwe argumenten en af en toe verbood hij mij zonder meer, ook maar één voet in de kolonie te zetten. Zoals u weet, mijnheer Forbes, zijn wij Chinezen eerbiedige zonen. Ik gehoorzaamde dus zonder vragen te stellen. In maart en in september van het vorig jaar, gaf vader mij de opdracht hier een zaak met een paar Philippijnse correspondenten voor hem te behartigen. De afzondering waarin mijn vader mij hield, zijn hardnekkige weigering mij te ontmoeten, lagen mij zwaar op het hart. Hoe ik ook piekerde, ik kon geen enkele reden voor zijn ijzige houding jegens mij vinden. Zes weken geleden hoorde ik, dat de edelachtbare Seng-Li zijn invloed had aangewend om een opdracht in Hongkong — die de maarschalk mij persoonlijk had gegeven — te ontnemen. Mijn vader is een voorbeeld van oprechtheid; deze zonderlinge handelwijze is zo ongewoon voor hem dat ik allerlei veronderstellingen heb gemaakt... Elementen om bezorgd te zijn waren er trouwens meer dan genoeg. De brieven die hij mij geregeld uit de kolonie stuurde, had ik bewaard. Bij nader onderzoek constateerde ik een geleidelijke evolutie in het handschrift van Seng-Li-Foe. Het werd langsom onevenwichtiger en al was er hier misschien geen spoor van krankzinnigheid, toch gaf het handschrift de indruk van grote nerveuse spanning en abnormale levensmoeheid... Nieuwtjes gaan vlug van Hongkong naar Taipei, waar ik gewoonlijk verblijf. Ik heb verschillende malen de kans gehad te spreken met reizigers die uit de kolonie kwamen. Wanneer zij het over mijn vader hadden was ik vol verbazing. Seng-Li-Foe is een gevoelig man. Hij is geleerd en gaat graag met mensen om. De mensen met wie ik sprak stelden hem voor als een soort kluizenaar, die alleen met zijn bedienden in zijn villa in Victoria leefde en nooit iemand ontving, behalve een paar Chinese zakenlui waarvan hij zich de medewerking had verzekerd sedert zijn aankomst uit Macao.

De paar notabelen van Kwoloon en Victoria die hem hadden gekend eer hij zich in Hongkong vestigde, waren in enkele weken tijd op geheimzinnige wijze omgekomen... De mensen waar ik mee sprak vertelden mij ook dat mijn vader wanneer hij uitging — en dit gebeurde heel zelden — zich liet vergezellen door gewapende lijfwachten die tot taak hadden fotografen uit de buurt te houden. Zij vertelden mij het geval van een journalist, die geprobeerd had een foto van mijn vader te nemen terwijl hij in zijn auto stapte. De arme kerel werd bewusteloos geslagen en zijn toestel vernield... Deze onverklaarbare details brachten mij in verwarring, al verontrustten zij mij niet bepaald. Pas een paar weken geleden werd ik werkelijk ongerust toen ik vernam waartoe de inlichtingen die ik mijn vader per brief gaf, werden gebruikt...

De kolonel onderbrak even zijn relaas en keek zijn toehoorders beurtelings aan, alsof hij zich er van wilde overtuigen dat hun aandacht niet verslapte.

— Maarschalk Tsjang-Kai-Tsjek vereert mij met zijn vertrouwen. Hij heeft mij als « waarnemer » naar Indonesia, Japan en zelfs naar de Philippijnen gezonden. Zoals u waarschijnlijk weet hebben de Verenigde Staten belangrijke basissen op de Philippijnen, nl. te Clark-Field dat op hun strategische kaart van de Stille Oceaan als punt drie staat aangeduid. Waarnemers zijn evenmin spionnen als de militaire attachés of het civiele personeel van de diplomatieke missies. Maar wanneer zij als toeschouwers aan een parade, een maneuver of een proefneming deelnemen, gebeurt het dat hun aandacht getrokken wordt door een nieuw wapen of door een wetenschappelijk procédé dat tot dusver onbekend was. Zij lichten dan hun respectieve regeringen hierover in. Dat is het doel van hun missie. In mijn briefwisseling met mijn vader, sprak ik openlijk over deze dingen en ik had niet het gevoel onvoorzichtig te zijn. De edelachtbare Seng-Li-Foe haat de regering van Peking. Hij is een aanhanger van de maarschalk. Om Peking te bestrijden heeft hij vrijwillig zijn diensten aan de Verenigde Staten aangeboden. Hij maakt sedert jaren deel uit van de Amerikaanse geheime dienst... Kan u zich mijn verwarring en mijn verontwaardiging indenken toen ik op indirecte wijze te weten kwam dat mijn « inlichtingen » na door het bamboegordijn te zijn gesmokkeld, aan de generale staf van Mao-Tse-Toeng werden gegeven? In Hongkong was er slechts één man die deze inlichtingen aan de communisten kon doorgeven: mijn vader!

— Is Seng-Li dan naar de vijand overgelopen, of liever gezegd is hij dubbelagent geworden?

— Nee, mijnheer Forbes. Mijn vader heeft zich niet aan de vijand verkocht. Zelfs toen ik nog onder de indruk van dit vreselijk nieuws was en alle feiten hem veroordeelden, heb ik geweigerd dit aan te nemen. Indien er hier tien vrienden van Seng-Li-Foe waren, zouden zij u alle tien hetzelfde zeggen: Seng-Li is een eerlijk man. Zodra ik van deze « lekkages » hoorde, besloot ik naar de kolonie te komen om de zaak op te helderen. Een anonieme brief die ik precies zes dagen geleden kreeg, heeft mijn reis vervroegd. Ik heb de brief vernietigd, maar ik kan u woord voor woord zeggen wat er in stond: « *Kolonel Seng-Ko-Foe wordt ervan verwittigd dat zijn vader in groot gevaar is,* schreef de geheimzinnige correspondent. *De oude heer is in handen van meedogenloze schurken. Als de kolonel zijn vader nog levend wil terugzien, moet hij zich haasten. Maar het is belangrijk dat hij voorzichtig is en zijn landing te Hongkong geheim houdt. Vijanden beloeren hem, zij zullen alles in het werk stellen om te vermijden dat hij de woning van zijn vader bereikt...* » Op mijn verzoek heeft mijn overste, generaal Li-Tuang, het gerucht verspreid dat ik was verdwenen en dat niemand wist waar ik was. Om aan een eventueel toezicht te ontsnappen, ben ik over Macao gereisd en met de nachtboot aan land gekomen. Maar

VAN JIMMY STONE

Geïllustreerd door Ref

HONGKONG

het spoor te komen van een belangrijk spionagenet. Hij ontdekt vrij spoedig dat John Jeffery, secre-
. Hij neemt contact op met Seng-Ko-Foe, zoon van Seng-Li.

de vijand had mij opgespoord. Terwijl ik per auto naar mijn vader ging, hebben vreemdelingen mij in een valstrik gelokt en het is een wonder dat ik ontsnappen kon. Deze ervaring stemde mij tot nadenken. Ik nam het besluit alleen nog in het donker te handelen. Het is dan ook als een dief dat ik de volgende dag in de villa van Seng-Li-Foe ben binnengeslopen...

— Kent u dan het huis? vroeg Jimmy, aan wie de tegenstrijdigheid van dit laatste niet ontging. Als ik u goed heb verstaan, bent u sinds drie jaar niet meer in de kolonie geweest.

— Zeer juist, mijnheer Forbes. Ik heb nooit in die villa gewoond. Mijn vader begon ze juist te bouwen, een jaar voor zijn vertrek uit Macao. Maar ik kende ze niettemin door de plannen die ik bestudeerde. In die tijd reisde ik vijf of zes keer naar Victoria om te zien hoe het met de aanbouw stond.

— Wilt u mij verontschuldigen, kolonel. Wees zo goed verder te gaan...

— Ik heb mij verborgen in het gedeelte van het domein waar de kleinere paviljoenen staan. Er stond daar een schildwacht met een machinegeweer... Terwijl ik naar een middel zocht om tot het hoofdgebouw door te dringen, zag ik een oude heer door de tuin gaan. Hij was weelderig gekleed en scheen zeer op zijn gemak te zijn. Toen hij met de bedienden sprak gaf hij de indruk de heer des huizes te zijn...

— Kunt u mij die man beschrijven? vroeg Jimmy.

— Ja zeker. Ongeveer zestig, klein noch groot, nogal dik, grijs haar, vrij bleek en met uitpuilende ogen.

— Droeg hij een Chinees gewaad?

— Ja, van purpere zijde.

— Wie is die man, kolonel? vroeg de Amerikaan met bevende stem, kent u hem?

— Ik heb hem nooit eerder ontmoet, en ik heb geen idee wie het kan zijn. Het enige wat ik u kan zeggen is : DIE MAN IS NIET SENG-LI-FOE!

Zonder het zelf te weten had de officier zijn stem verheven. De kracht waarmee hij zijn laatste woorden had uitgesproken, gaf de daaropvolgende stilte een bijzondere, bijna tastbare densiteit. Jimmy keek naar Wu-Pien die nog steeds doodstil in zijn hoek zat, en schudde toen het hoofd. Jess Kelly had niet overdreven toen hij het verhaal van Seng-Ko-Foe, ongelooflijk noemde.

— Wees er van overtuigd, kolonel, zei hij met zachte stem, dat ik geen ogenblik aan uw eerlijkheid twijfel. Maar u moet bekennen dat het laatste gedeelte van uw verhaal alle grenzen van waarschijnlijkheid overschrijdt...

— Dat kan ik niet helpen! Ik heb u slechts de waarheid verteld.

— Neen, mijnheer Forbes, mijn vader kan geen verrader zijn...

— Indien men dit verhaal een logisch einde zou geven, zou men er een soort van politiestory van maken...

— Wat bedoelt u?

— Verdraaid! Men zou tot het besluit moeten komen, dat uw vader is vermoord, en dat een bedrieger sinds drie jaar zijn plaats inneemt...

— Absoluut niet!

— Neen? Nu word ik er niet meer wijs uit!

— Mijn vader leeft, daar ben ik van overtuigd. Trouwens de brieven die hij mij tot kort geleden schreef, bewijzen dit.

— In dat geval, waar is hij dan?

— Dat weet ik helaas niet.

Gegeneerd door de verwijtende blik van Seng-Ko, sloeg Jimmy de ogen neer en dacht enkele ogenblikken na.

— Ik zou wat geven, zei hij eindelijk, om een foto van de edelachtbare Seng-Li-Foe te zien.

— Niets is gemakkelijker, mijnheer Forbes, antwoordde de kolonel prompt. Ik heb er een bij mij. Het kiekje is ongeveer tien jaar oud, maar het is nog zeer duidelijk. Het is onze laatste herinnering aan Sjanghai.

Hij nam een 6 x 9 afdruk uit zijn portefeuille en gaf die aan Stone. Het kiekje waarvan de randen een beetje geel waren, stelde Seng-Li-Foe voor, omringd door zijn twee zonen, Seng-Ko en Seng-Paï, die toen respectievelijk twintig en twaalf jaar oud moesten zijn. Er was geen enkele verwarring mogelijk tussen de man op de foto en de man die de Amerikaan de vorige dag had gezien. Zij hadden niet eens vagelijk dezelfde trekken die men in verre verwanten vindt.

— Laten wij een ogenblik aannemen dat uw vader nog leeft, ging Jimmy verder terwijl hij de kolonel aandachtig aankeek. Dan komt het er op neer dat hij toch met het spionagenet in Hongkong samenwerkt.

— Onmogelijk!

— Maar, kolonel, kan men veronderstellen dat hij sinds zes en dertig maanden onder constante dwang staat, en dat de waakzaamheid van zijn vijanden gedurende al die tijd nooit een ogenblik verslapt zodat hij de kans kreeg met de buitenwereld in contact te treden? Daarbij komt nog dat hij dus al zijn brieven aan u gericht, gedikteerd kreeg... Hoe heeft uw vader zonder tegenstribbelen kunnen verdragen dat een ander over zijn huis beschikte en zich voor hem liet doorgaan? Dat deze spion zijn zaken in handen heeft en zijn goede reputatie te niet doet? Al deze veronderstellingen kunnen er bij een logisch denkend mens niet in. Neen, Seng-Li-Foe werkt vrijwillig samen met de vijanden van de maarschalk, of hij is dood!

— Ik heb u al gezegd, mijnheer Forbes, en ik herhaal het nogmaals, een Seng-Li verraadt niet!

Jimmy begreep wel dat het nutteloos was verder met de kolonel te twisten. Hij had nu eenmaal een onwankelbaar vertrouwen in zijn vader en geen enkel argument zou hem van gedacht doen veranderen.

— Goed dan, antwoordde hij, ik leg mij bij uw overtuiging neer, en hoop van harte dat zij juist is. Maar dat verandert niets aan het raadsel. Als de man aan wie ik gisteren een bezoek bracht niet Seng-Li is, wie is hij dan wel? Dat moeten wij spoedig ontdekken!

Hij keerde zich naar Wu-Pien, die sinds het begin van het onderhoud zijn mond niet open had gedaan,

(Wordt voortgezet.)

PAS OP VOOR DE SPRINGBOKS!...

DE GROTE RUGBYMATCH

VERTELD DOOR YVES DUVAL
GETEKEND DOOR Jean Graton

OP 15 AUGUSTUS 1958 IN DE SALONS VAN HOTEL LANGHAM, TE JOHANNESBURG, VIEREN DE SPRINGBOKS(1) HUN JAARLIJKS FEEST.

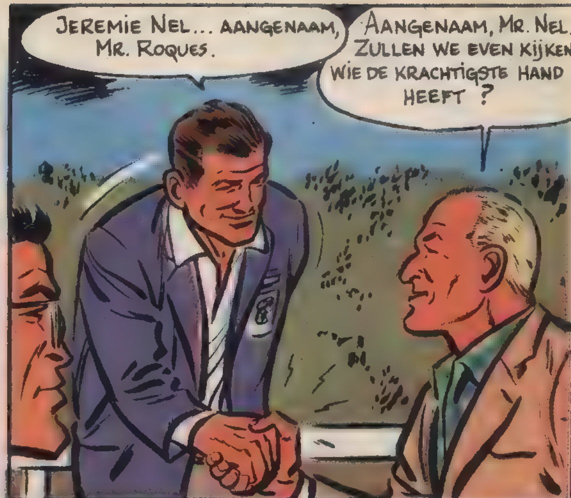

WEL, FRENCHIES, JULLIE DRINKEN WATER? BANG VOOR MORGEN?
SCHEER JE WEG!

MAAK JE NIET DIK, ROQUES. ZIJ HEBBEN FEEST GEVIERD. ZIJ MAKEN SLECHTS EEN GRAPJE!

JEREMIE NEL... AANGENAAM, MR. ROQUES.
AANGENAAM, MR. NEL. ZULLEN WE EVEN KIJKEN WIE DE KRACHTIGSTE HAND HEEFT?

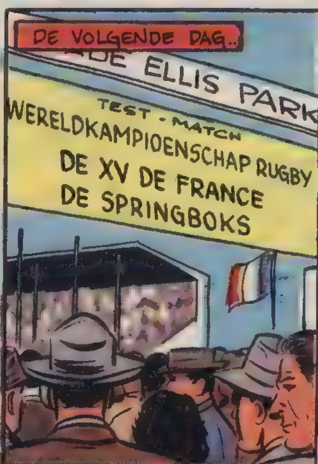

O.K.! HET IS MIJN SPECIALITEIT! OPGEPAST, DAAR GAAN WE!
MOED, ALFRED!

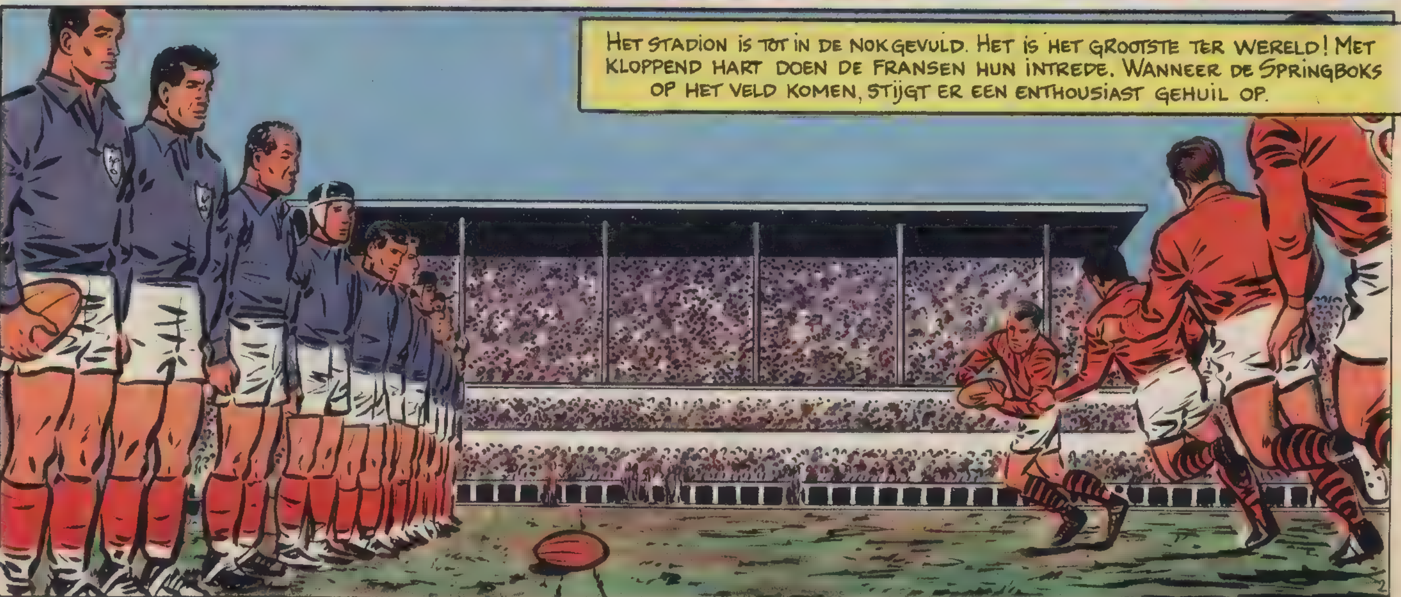

!*6?
KIJK! EN NOCHTANS IS MIJN SPECIALITEIT DE RUGBY!

DE VOLGENDE DAG..
ELLIS PARK
TEST-MATCH
WERELDKAMPIOENSCHAP RUGBY
DE XV DE FRANCE
DE SPRINGBOKS

IN DE KLEEDKAMERS....
HET VELD LIGT OP EEN HOOGTE VAN 1730 M. DE LUCHT IS DAAR BESLIST AL SCHAARSER...
EN IN DIT SEIZOEN IS HET VELD ZO DROOG EN HARD ALS BETON!
12

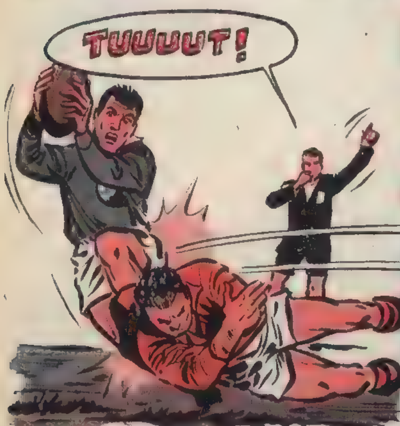

HET STADION IS TOT IN DE NOK GEVULD. HET IS HET GROOTSTE TER WERELD! MET KLOPPEND HART DOEN DE FRANSEN HUN INTREDE. WANNEER DE SPRINGBOKS OP HET VELD KOMEN, STIJGT ER EEN ENTHOUSIAST GEHUIL OP.

HET IS JEREMIE NEL DIE DE BAL INWERPT...

EN ONMIDDELLIJK NADIEN BEGINT ER EEN EERLIJKE, MAAR RUWE EN TAAIE MATCH.

OP DE 15e MINUUT VORMEN DE SPELERS EEN KLUWEN IN DE ZUID AFRIKAANSE SPEELHELFT.

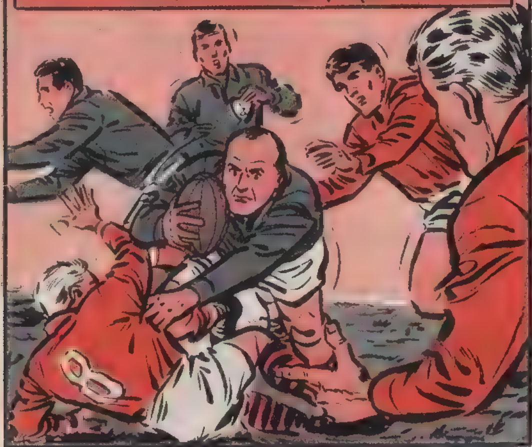

TUUUUT!

DE PENALTY ZAL GEGEVEN WORDEN DOOR LACAZE....
HOE GAAT HET MET JE ENKEL?
HO, HET GAAT BEST

DE FRANSEN HEBBEN DRIE PUNTEN, DE SPRINGBOKS VIJF NA EEN VOORZET VAN FOURIE....

...DIE IN EEN DOELPUNT WORDT OMGEZET DOOR GERBER!
EN OPNIEUW WORDT ER HARDNEKKIG GEVOCHTEN. DE FRANSE SPELERS MIAS EN BARTHE ZIJN OVERAL TEGELIJKERTIJD EN VERRICHTEN WERKELIJK WONDEREN.

Als een bulldozer beukt Roques op de Zuid-Afrikaanse verdediging...

... die niet laat begaan en tot de aanval overgaat.

Bedaar toch! Indien de "Buffels" zich opwinden, betekent dit dat zij ons vrezen!

De scheidsrechter fluit half-time.
Mijn voet doet vreselijk pijn. De inspuiting heeft geen effect meer!
Ga rusten. Moncla zal je wel vervangen...

En terwijl de match opnieuw aan gang is....
Geef me nog een inspuiting met Novocaïne!
Wat? Wil je weer opnieuw naar het veld?

Lacaze neemt zijn plaats weer in en slaagt er in nog twee doelpunten te maken.

Een match als die had men nog nooit gezien....

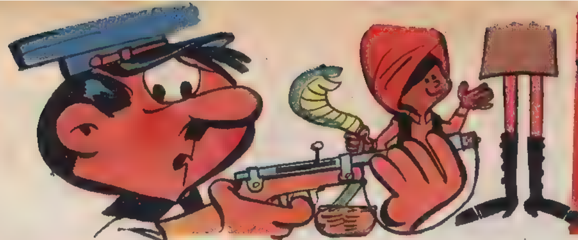

Ze eindigde 9-5 in het voordeel van Frankrijk.

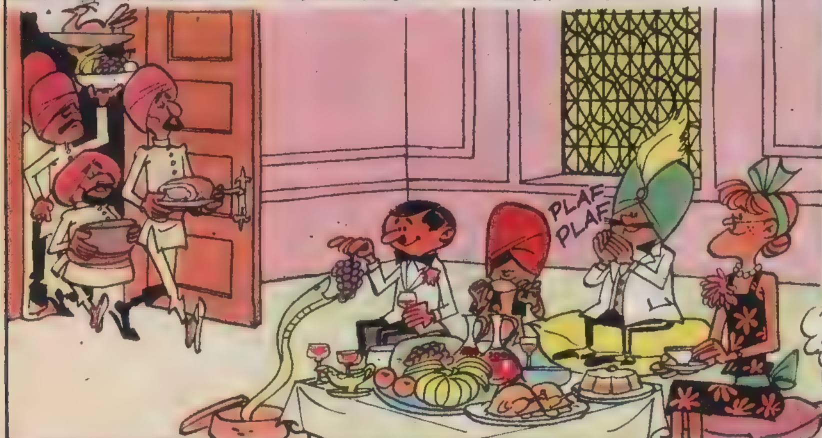

Niemand had er zich aan verwacht dat de Franse ploeg zou zegevieren. Zij werd de wereldkampioen van het rugbyspel.

Boys, jullie waren kranig. Ik feliciteer jullie!
Ja, hartelijk gefeliciteerd... We zullen trachten het de volgende keer beter te doen...

Einde

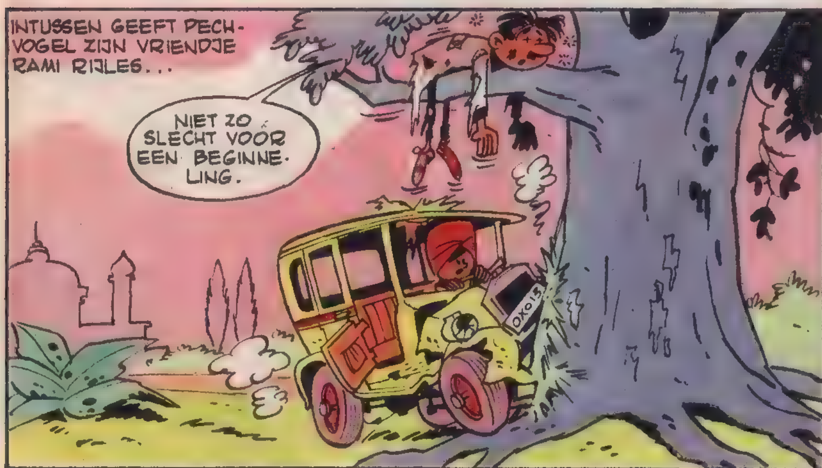
PECHVOGEL

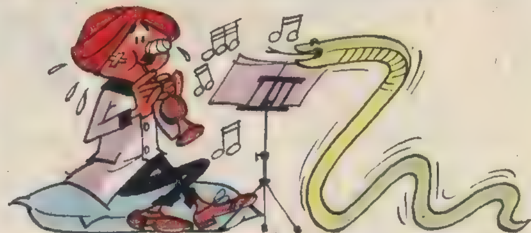
EEN FESTIJN BRENGT DE OVERWINNAARS VAN DE DAG BIJ ELKAAR...
PLAF PLAF

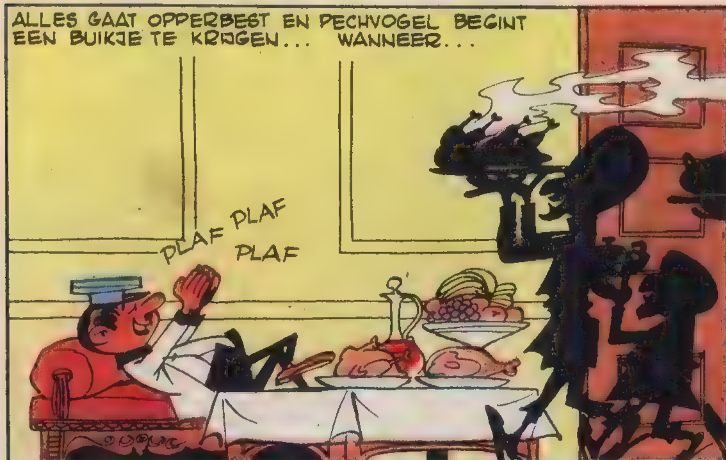
DAARNA GAAN MISS TOPPIE EN DE MAHARADJA VAN PATATAH OP EEN REUZEJACHT IN DE JUNGLE WAAR ER MAAR AL TE VEEL TIJGERS ZIJN...
LINKS ZIJN ER NOG DRIE!
BANG BANG BANG
BANG BANG

INTUSSEN GEEFT PECHVOGEL ZIJN VRIENDJE RAMI RIJLES...
NIET ZO SLECHT VOOR EEN BEGINNELING.

LORGNET KRIJGT OOK ZIJN DEEL VAN DE FEESTELIJKHEDEN, MET SPECIAAL VOOR HEM INGERICHTE CONCERTEN VAN LICHTE MUZIEK WAAR HIJ ECHT VAN GENIET...

ALLES GAAT OPPERBEST EN PECHVOGEL BEGINT EEN BUIKJE TE KRIJGEN... WANNEER...
PLAF PLAF PLAF

PECHVOGEL WE MOETEN TERUG NAAR EUROPA.
NU AL?

ER ZIJN GEEN TIJGERS MEER EN ENGELAND WACHT OP ME VOOR DE KONIJNENJACHT.
JAMMER! MAAR DE KLANT IS KONING... IN...

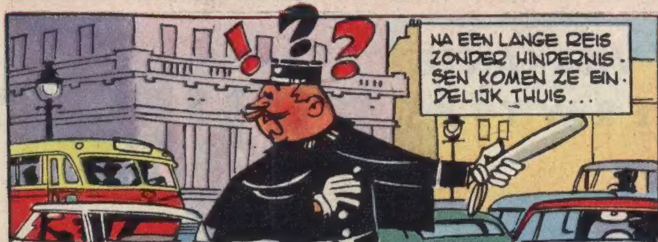

EN TERWIJL ONZE VRIENDEN PATATAH VERLATEN, WORDT AAN DE DAPPERE OVERWINNAARS VAN DE GROENE TIJGERS, EEN LAATSTE GROET GEBRACHT...
29

EN DE GROENE TIJGER

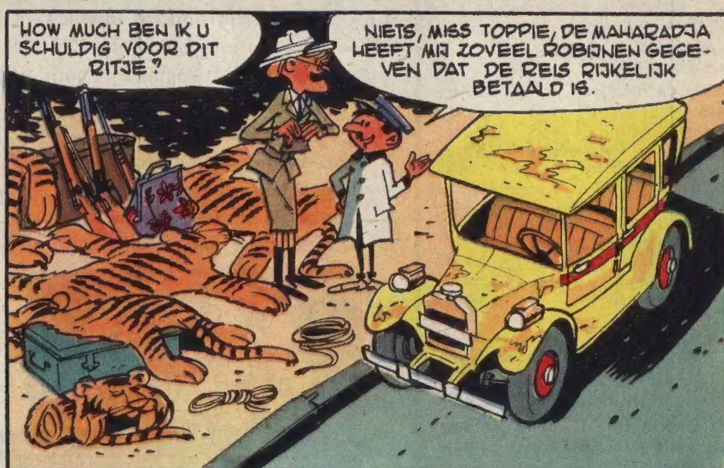
TEKENINGEN BERCK
TEKST GOSCINNY

De chef van de Groene Tijgers werd door Pechvogel ontmaskerd. Er heerst weer vrede in Patatah...

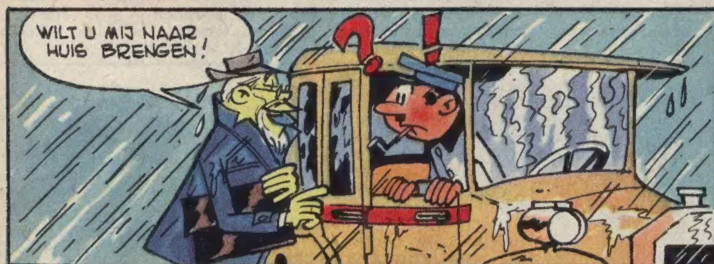

EINDE

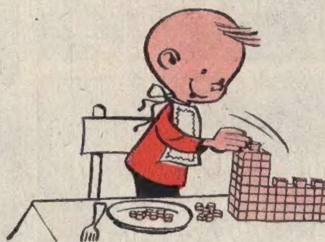

nieuws... nieuws

RIK RINGERS RAADSEL Nr 41 OPLOSSING :

HET dagblad heeft Rik inderdaad op het goed spoor gebracht. Onder de deur was er plaats genoeg om een album door te schuiven, dus... ook voor de sleutel ! Tom stak zijn dagblad onder de deur en wel zodanig dat het vrij ver onder de deur uitkwam. Met zijn potlood duwde hij de sleutel uit het slot. De sleutel viel op het dagblad. Tom trok aan het dagblad en de sleutel kwam mee. Hij nam die, deed de deur open... en zorgde er wel voor ze achter de rug terug met de sleutel te sluiten en die aan de buitenkant te laten zitten.

VIERKANTE ERWTJES

IN Amerika zullen er, naar het schijnt, vierkante erwtjes op de markt gebracht worden die geduldige tuiniers na talloze experimenten gekweekt hebben. « Er gaan méér vierkante dan ronde erwtjes in blikjes en vierkante erwtjes kunnen niet uit je bord rollen », zeggen de praktische Yankees. Persoonlijk lusten we zeer graag de ronde...

RUIMTE WATER

(Vervolg van pagina 23)

viezen ontvangen voor de aanleg van jachthavens en dergelijke.

Niet zo ver van Rotterdam vindt men de Biesbosch, een ander centrum van watersport-plezier. Het ziet er nu ook naar uit, dat dit grillige brokje natuur het lot van inpoldering ontgaat. Daardoor zal het voor de zeilers en jachtschippers behouden blijven, wat men al niet meer had durven hopen. De Biesbosch is overigens wel een probleem voor de « recreatie-ingenieurs ». Naar ons gevoel mag er zo hier en daar wel een jachthaventje bijkomen.

EEN WAGENTJE EN EEN BOOT

Tenslotte nog even Friesland

DILEMMA

DE Italiaanse minister van Landbouw zit met de handen in het haar want de imkers, die aan de voet van de Alpen wonen, hebben de oorlog verklaard aan de tuiniers en fruitkwekers die op grote schaal insectendodende middelen gebruiken... « Die producten doden de bijen » zeggen de imkers. « Als we ze niet meer mogen gebruiken, zal je in deze streek nooit geen bloem en ook geen fruit meer zien », antwoorden de tuiniers. De minister moet als scheidsrechter optreden, maar de keuze tussen honig en fruit is wel zeer moeilijk...

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : *f* 7.— per kwartaal.
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	*f* 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	*f* 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	*f* 28.—	$ 9.—	520.— F.

...VOOR DE ...SPORT !

met zijn meren, stil en weids in hun onaangerande schoonheid. Ook daar zit men niet stil. Een instantie, de « marrekrite » werkt volgens een plan, waarin de bouw van tal van jachthavens, centra voor zomerhuisjes en zwembaden is opgenomen..

Na dit alles is het wel duidelijk, dat er straks prachtige vacanties op het water vallen te organiseren, dat men tijdens zijn week-end op vele plaatsen vrij-uit kan zwerven en alle drukte achter zich laten. Dan gaan wij in Nederland beslist nog eens de kant op van Amerika, waar de watersport de laatste vijftien jaar een rage is geworden, waar men spreekt van « familysport number one » en waar hele steden er zaterdags op uit trekken met de boot achter de wagen. Eén op de dertig mensen bezit er een zeil- of motorboot, tien keer zoveel als in ons waterrijke land. Terwijl in Nederland toch de jachten zó goedkoop zijn, vooral de Flying Dutchman, dat het buitenland er gretig op af vliegt. Wat de groei in ons land nog wat belemmert, is het gebrek aan bergingsruimte voor de winter, de onregelmatige openingstijden van sluizen en bruggen en het feit, dat men nog eerst het autootje wil kopen, dat men in de V.S. al bezit, voor men aan een boot kan denken.

Ben de GRAAF

TON en TINNEKE

EEN NUTTIGE HOND

